

DUPĂ SCORUL GENERAL EGAL (3-3) AL JOCURILOR DE LA BUDAPESTA ȘI BUCUREȘTI,

ASTĂ-SEARĂ, LA BELGRAD, MECIUL DECISIV

ROMANIA — UNGARIA

PENTRU CALIFICAREA ÎN SEMIFINALELE CAMPIONATULUI EUROPEAN

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII

312

MIERCURI
17 MAI 1972
12 PAGINI
2 LEI

CELE DOUĂ
GOLURI
EGALIZATOARE
DE LA
BUCUREȘTI

1-1

MIN. 14. DOBRIN, cu o execuție magistrală, va sălta balonul peste Geczi și peste Szűcs (nr. 10) care se va deplasa, în zadar, înspre linia porții.
Foto: D. NEAGU

2-2

MIN. 81. Explozie de bucurie: NEAGU, autorul golului, jubilează, în timp ce lui Geczi, căzut la pământ, îi vine să muște gazonul de ciudă.
Foto: P. ROMOȘAN

„Lucescu e mai mult decât un jucător de valoare. El reprezintă, în primul rând, o atitudine. O atitudine fără de care fotbalul nostru n-ar fi rezistat, poate, asprelor confruntări din ultimul timp” (Rînduri dintr-o caracterizare mai veche)

După o noapte albă, reîntîlnirea reporterului cu Mircea Lucescu echivalează cu întîlnirea unei oaze după mulți kilometri în deșert...

L-am găsit gînditor. Era evident că petrecuse și el o noapte albă. Lucescu și-a regăsit, însă, imediat zîmbetul. Convorbirea a început firesc, ca și cum acest 2-2 cu Ungaria n-ar fi fost exclus din calculele căpitanului echipei naționale.

— Spune-mi ceva, Lucică, despre... întîmplarea de duminică...

— Totul a fost cum nu se poate mai logic, în ciuda faptului că nenumăratele peripeții ale acestui meci ar putea lăsa impresia că a fost un simplu joc al hazardului. Eu știu că acest joc va fi foarte greu. Am și spus-o la Budapesta, imediat după 1-1. Îți amintești, desigur — ai și scris-o în „Sportul” — că atunci, sub duș, am declarat textual: „Acest 1-1 de la Budapesta va face ca jocul retur să fie de două ori mai greu”. Lumea a părut mirată, dar eu mi-am dat seama de implicațiile acelui succes relativ.

— Crezi că factorul psihologic a fost determinat în deznădămintul meciului retur?

— Sînt absolut convins. În fond, acest meci retur cu Ungaria a semănat, ca încălțătură psihologică, cu meciul nostru împotriva Greciei, la București. Ca și atunci, de data asta am fost la un singur pas de vîrf. Se pare că această tensiune a depășit întrucîtva resursele noastre psihologice...

Dar mai e ceva la mijloc, ceva specific desfășurării celor două manse. După meciul de la Budapesta, desi am afirmat că meciul retur va fi greu, n-am putut evita nici unul, fie chiar în subconștient, ideea că vom cîștiga meciul cu Ungaria, că, pînă la urmă, această victorie va veni de la sine. Jucînd așa cum am jucat la Budapesta, adică bine, contracarînd mijloacele echipei Ungariei, ne-am creat falsă impresie că echipa Ungariei este, la urma urmei, o echipă slabă. Returul însă ne-a demonstrat că ne-am înșelat. Mai vreau să spun că echipa noastră națională a jucat întotdeauna foarte bine în fața unor adversari foarte puternici și pe care, mai ales, i-a considerat foarte puternici. Ieri, chiar dacă echipa Ungariei a fost formație puternică, noi n-am tratat-o ca atare din primul minut, așteptînd, cum am mai spus, victoria de la sine. Aș mai adăuga că, din punct de vedere tactic, în ciuda faptului că am fost preveniți, am repetat jocul cu Franța, adică am tratat-oarecum superficial meciul în apărare. Diferența dintre jocul cu Franța și cel cu Ungaria este aceea că fotbalistii maghiari n-au ratat așa cum au făcut-o cei francezi.

— Cum ai văzut jocul?

— Înainte de a trece la joc, aș mai

spune că relaxarea noastră psihologică negativă a mai avut și nefericitul concurs de împrejurări al serii de sîmbătă. Aflînd rezultatele finale ale celorlalte sferturi, subconștientul nostru a înregistrat și faptul că returul sferturilor este în fond o mînsă a gazdelor. Cînd am văzut că Italia pierde în fața belgienilor, cînd am văzut că Iugoslavia este surclasată de echipa Uniunii Sovietice, cînd am văzut că vest-germanii realizează remiza de salon pe care și-o propusese, ne-am zis — vai, nouă! — că totul merge, iarăși, de la sine...

Și acum, să răspund întrebării despre joc. O primă observație ar fi aceea că între perechea Dumitru — Nunweiler VI de la Budapesta și cea de la București a fost o diferență de cel puțin o clasă. Această singură observație ar putea explica totul, mai ales că scorul de la București reprezintă, cel puțin formal, echivalentul meciului de la Budapesta. O altă idee ar fi aceea că extremele noastre n-au reușit să invăluie și să lărgească frontul de atac. Așa se face că apărarea ungară — am văzut chiar astăzi o fotografie —

Mircea LUCESCU

„FOTBALUL E, DIN CE ÎN CE MAI MULT, UN JOC PSIHOLOGIC”

a putut să se maseze în careu, unde a plantat o adevărată pădure de picioare, imposibil de străpuns frontal. În sfîrșit, mai este și problema Dobrin. Acest jucător mare nu poate fi tratat cu jumătăți de măsură. Dacă o echipă acceptă un jucător ca Dobrin în formație, ea trebuie să accepte implicit și ideea de a i se subordona total. Dobrin trebuie ajutat să ajungă în situația de a avea un singur om în față, pentru că marea lui tehnicitate să realizeze diferența, așa cum s-a întîmplat cu extraordinarul lui gol egalizator. Din păcate, această subordonare n-a existat. Și acest lucru este valabil chiar dacă Dobrin n-a avut, în mod normal, forma lui fizică obișnuită, în urma pauzei prea lungi pe care a făcut-o... Iartă-mă că revin asupra unei idei, dar această idee îmi este amintită de cuvîntul fizică. Acum o jumătate de oră, vorbind cu Dumitru, acesta mi-a spus că în min. 20 își dădea seama că e sufocat și că nu poate juca. Pentru mine, această cădere fizică a lui Dumitru, ca și aceea a lui Nunweiler VI, sînt de-a dreptul inexplicabile. Asta cu atît mai mult cu cît este vorba realmente de o cădere fizică. (Îmi este greu să cred că un jucător cu experiența lui Dumitru nu și-a dat seama că tot jocul echipei ungare se face prin intermediul lui Kociș. Dumitru, însă, nu a putut, fizic, să contracareze acțiunile lui Kociș).

— Cum vezi mînsa a treia, aceea de la Belgrad?

— E o întrebare foarte grea, dar în egală măsură — o întrebare ușoară. E grea pentru că sînt pus în situația să fac previziuni într-o revistă care se va citi nu numai miercuri, ci și joi, cînd rezultatul de la Belgrad va fi cunoscut. În același timp, însă, ea este ușoară pentru că întrevăd logica desfășurării jocului, indiferent de rezultat. În momentul de față, rezultatul meciului de la București face tabula rasa peste tot ceea ce s-a întîmplat pînă acum. În acest moment noi sîntem cu totul alții din punct de vedere psihologic. Știm foarte bine acum că

echipa Ungariei este o echipă puternică și mai ales recunoaștem acest lucru. Știm foarte bine că formula de la București a echipei Ungariei a fost mult mai bună decît aceea de la Budapesta și că probabil ea va fi păstrată și la Belgrad. Dar, meciul de la Belgrad va avea o cu totul altă desfășurare. Acum noi nu mai sîntem „leii” care așteaptă o victorie, ci am redevenit truidorii din ultimii patru ani, care s-au bătut minut cu minut pentru tot ceea ce s-a întîmplat pînă acum. Rămîn la părerea că echipa noastră este o echipă de luptă, în ciuda pauzei pe care și-a permis-o la București. Noi nu sîntem înfrinți. Știm foarte bine că acum 15 ani aceste două rezultate cu echipa Ungariei (1-1 la Budapesta și 2-2 la București), obținute pe parcursul a două săptămîni, ar fi fost considerate de întreaga noastră opinie publică sportivă drept două performanțe de mare răsunset. Astăzi, în schimb, ele sînt considerate ca două rezultate mijlocii, avînd chiar nuanța că s-ar fi putut obține mai mult, deși jocul de la Budapesta și cel de la București nu ne dau dreptul să fi pretins o victorie finală. La Belgrad jocul va avea o cu totul altă structură, pentru că ambele echipe sînt și nu sînt în criză de timp.

— Îți pare rău că nu ai jucat tot meciul la București?

— Bineînțeles că îmi pare rău. Am avut și neșansa unei accidentări neașteptate, care m-a dereglat fizic și care a contribuit la o oarecare neîncredere în posibilitățile mele, chiar dacă m-am simțit bine în prețuia meciului. Dar, ce-a fost, a trecut. Sper ca la Belgrad să fiu din nou în echipa națională, pentru care m-am bătut întotdeauna fără menajamente, chiar dacă jocul meu a fost uneori nespectaculos. Sper să terminăm cu bine această competiție, care cunoaște învinși de o sonoritate mult mai mare decît aceea a echipei noastre. În patru ani am parcurs un drum a cărui ascensiune nu poate fi contestată de nimeni. În numai patru ani am făcut să se vorbească desul despre fotbalul românesc, într-o perioadă în care competițiile s-au înmulțit și în care asprimea lor face ca echipe foarte mari ca Anglia, Italia, Iugoslavia, Scoția, Olanda, Portugalia și multe altele, pe lîngă care, cu ani în urmă, noi nici nu contăm, să părăsească un campionat european sau o fază mondială înaintea noastră. La Belgrad se vor înfrînta două echipe de valori apropiate, avantajate și dezavantajate din punct de vedere psihologic. Echipa Ungariei este avantajată în general de replica acestui 2-2 la București, dar ea a părăsit, totuși, stadionul „23 August” cu gîndul că a pierdut, de fapt, din mîină, o calificare pe care o avea oarecum asigurată cu zece minute înainte de fluierul final. Pe de altă parte, echipa noastră este dezavantajată în general de faptul că n-a parafat la București rezultatul bun de la Budapesta, dar are și avantajul special al efectului psihologic stimulator al golului lui Neagu, care a salvat, în fond, un meci pierdut.

În această luptă dură în care se înfruntă atîtea gînduri, va învinge echipa mai matură și mai bine pregătită fizic pentru maratonul celor 270 sau 300 de minute.

Am încredere în steaua noastră și spun asta chiar pentru cititorii de joi ai revistei de fotbal...

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN

Mihai IONESCU

Există pe fișa de legitimare a portarului Mihai Ionescu patru nume de echipe: Dinamo Timișoara, Energia Ploiești, Prahova și Petrolul. Și, totuși, Mihai Ionescu poate revendica oricînd premiul fidelității. Prezența lui la Timișoara coincide cu perioada serviciului militar, iar „transferul” de la Energia la Prahova este doar forma juridică a schimbării u-

nui nume de echipă. Mihai Ionescu rămîne, în proporție de sută la sută, un portar al Ploieștilor.

Există, pe aceeași fișă de legitimare o cifră care uimește. Mihai Ionescu a îmbrăcat primul său tricou de „luptă” la 21 de ani. S-ar pune, firesc, întrebarea: Dar ce a făcut între timp? Și răspunsul ar fi simplu: Aproape nimic din ceea ce se cheamă a da din coate pentru a-ți face loc în față. Pînă la 21 de ani, Mihai Ionescu a JUCAT fotbal, fără nici un gînd special. A jucat pentru că i-a plăcut jocul.

Mai există, pe aceeași fișă de legitimare încă o cifră care uimește: Mihai Ionescu are 36 de ani. Și, totuși, „Mișu” rămîne un jucător de neclintit în poarta Petrolului.

Mihai Ionescu a fost și este un mare campion al fair-play-ului, care a pierdut duelul cu Leretier numai și numai pentru faptul că în momentul de-

cernării acestui premiu Petrolul se afla în penumbra U.T.A.-ei.

Mihai Ionescu a fost și este un jucător care reconsideră efectiv noțiunea de portar, în care intră aproape obligatoriu elemente constitutive ca frecvenza, spiritul de aventură, duritatea, vechimea și celebrul „grăunte de nebulie”. În istoria recentă a fotbalului nostru, Mihai Ionescu are, de altfel, un frate siamez, prin structură și atitudine. Mă gîndesc la Ilie Datcu. Și această apropiere este atît de limpede încît ambii portari au fost sortiți să părăsească careul echipei naționale în cursul aceleiași serii, la Zürich, în 1967... Era momentul cînd liniștea lor „olimpiană” trebuia înlocuită cu frecvenza unui Răducanu, cu forța urui Ghiță sau cu duritatea unui Adamache.

În iarna aceasta, undeva pe

Valea Prahovei, un coleg de redacție a vizitat cabana în care Petrolul urca din greu pantele înzăpezite pentru a pregăti un sezon de primăvară desul de întunecat. La întoarcerea „din reportaj”, l-am văzut pe mai tînărul meu coleg începîndu-și astfel rîndurile: „Am fost pe Valea Prahovei. Sînt atîtea figuri noi la Petrolul, încît am avut la un moment dat impresia că mă aflu în fața unei alte echipe. Dar asta a durat doar o clipă. În spatele cabanei am zărit umbra donquijotescă a lui Mișu Ionescu și mi-am dat seama că mă aflu în mijlocul petroliștilor...”

Mihai Ionescu ar fi putut să fie un foarte mare portar. Dar a avut și un mare defect: n-a izbutit să se răstească niciodată la un coechipier sau să plonjeze mai spectaculos decît era necesar.

I. CH.

ÎN ÎNTÎMPINAREA SĂRBĂTORII A 25 DE ANI DE LA PROCLAMAREA REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. și Biroul Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste au adoptat recent Hotărârea cu privire la acțiunile ce se vor organiza în împlinirea aniversării a 25 de ani de la proclamarea Republicii Populare Române — victorie de seamă a poporului nostru în lupta pentru libertate, democrație și progres social.

Act de însemnată istorică în viața țării, ideal pentru care au militat forțele cele mai înaintate ale societății, în frunte cu Partidul Comunist Român, abolirea monarhiei și trecerea întregii puteri de stat în mâinile clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea și cu celelalte categorii de oameni ai muncii, au marcat o etapă superioară în dezvoltarea statului român, în desfășurarea revoluției populare, instaurarea celei mai democratice forme de guvernământ din istoria națiunii noastre, trecerea la înfăptuirea revoluției socialiste.

În cei 25 de ani care au trecut de la Proclamarea Republicii, socialismul a învins definitiv în România, deschizând o epocă de progres rapid în viața poporului, situând România în rîndul națiunilor cu cea mai dinamică dezvoltare, pe un loc demn între popoarele lumii. În acești ani, au cunoscut un puternic avînt forțele de producție ale țării, știința, tehnica, învățămîntul și cultura, s-au schimbat fundamental condițiile de viață ale poporului, oamenii muncii au devenit cu adevărat stăpîni în țara lor, participînd tot mai activ la conducerea acesteia, la adoptarea și înfăptuirea hotărîrilor și măsurilor care privesc viitorul ei. Realizările dobîndite demonstrează în chip elocvent înaltul rol constructiv al statului socialist, care, sub conducerea

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

clarvăzătoare a Partidului Comunist Român, a mobilizat talentul și energia oamenilor muncii, capacitățile lor creatoare în vederea ridicării economice, sociale și spirituale a patriei.

În împlinirea celei de-a 25-a aniversări a proclamării Republicii, organele și organizațiile de partid, de masă și obștești, toate organismele și instituțiile reunite în cadrul Frontului Unității Socialiste vor desfășura o susținută muncă politico-educativă în vederea mobilizării oamenilor muncii de la orașe și sate la înfăptuirea sarcinilor economice, social-culturale pe acest an și buna pregătire a condițiilor în vederea realizării planului pe 1973, a punerii tot mai depline în valoare a energiilor și marilor capacități creatoare de care dispune poporul nostru pentru continuă dezvoltare și modernizare a producției și a tehnicii de producție, pentru ridicarea parametrilor tehnico-economici și calitativi ai produselor, pentru sporirea eficienței întregii activități economice.

Întreaga activitate politico-educativă care va avea loc în această perioadă se va desfășura sub semnul pregătirii Conferinței Naționale a P.C.R. și înfăptuirii hotărîrilor sale. Manifestările de mare amploare pe plan cultural-artistic (vernisaaje, festivaluri muzicale și cinematografice, concursuri, microstagioni, expoziții de artă populară și de fotografie etc.) și sesiunilor științifice pe tema „Republica Socialistă România la un sfert de veac de luptă pentru transformări revoluționare, pentru propășirea economică și social-culturală a țării” li se vor adăuga numeroase manifestații sportive ce vor fi organizate de Consiliul național, consiliile locale pentru educație fizică și sport, de cluburile și asociațiile sportive, în colaborare cu organizațiile de masă și obștești.

Astfel, în această perioadă premergătoare marii sărbători, tineretul sportiv al României socialiste, alături de întregul popor, își va demonstra încă o dată dragostea fierbinte față de patrie, față de Partidul Comunist Român și de conducătorul său iubit, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

ECHIPA ROMÂNIEI PRIVEȘTE CU ÎNCREDERE „BARAJUL” DE LA BELGRAD

● Ieri, lotul nostru s-a antrenat pe stadionul Partizan ● Au reapărut buna dispoziție și optimismul ● Care va fi formula liniei de atac?

BELGRAD (prin telefon). — Plecată luni după-amiază, la bordul unui „Boeing 727” al Companiei „Air France”, din București, reprezentativă de fotbal a României a aterizat, după 40 de minute, pe aeroportul din Belgrad. Pînă și Dobrin, cel mai temător voiajor aerian, ne declara că nici nu a simțit cînd a trecut călătoria.

Atmosfera, destul de reținută la început, a devenit din ce în ce mai destinsă și seara, în fața splendidului hotel „Iugoslavia”. I-am auzit iarăși pe Răducanu cu glumele lui care descreșcă rapid frunțile, iar după aceea, în mica promenadă pe malurile Savei, am recunoscut familia echipei naționale, care reușise, într-un timp record, să refacă urmările psihice ale meciului de duminică.

Mărti dimineață a început campania propriu-zisă a meciului de baraj. Tot lotul a fost supus unui serios control medical și, la ora 11, întregul nostru efectiv de jucători intra pe stadionul Partizan, gazda întîlnirii: Răducanu și Adamache; Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Deleanu, N. Ionescu și Hălmăgeanu; Dumitru, Nunweiler și Anca; Domide, Dembrowschi, Dobrin, Iordănescu, Lucescu, Neagu și Fl. Dumitrescu. S-a lucrat destul de intens și cu o poftă de muncă remarcabilă pentru o echipă așa de solicitată cu 48 de ore înainte.

Pînă la ora cînd telefonez, Angelo Niculescu nu s-a hotărît asupra „celor patru” din față, pentru că, în rest, în teren vor apărea, miercuri seară, de la ora 21 (ora Bucureștiului), aceiași oameni care au început și meciul de pe „23 August”. În privința liniei de atac există două posibilități: fie formula care a încheiat jocul cu Ungaria (Lucescu — Dobrin — Neagu — Domide), fie o variantă Neagu — Dobrin — Domide — Lucescu. Adică este vorba doar de o schimbare de

ROMANIA — UNGARIA ASTĂ-SEARĂ PE MICUL ECRAN

Partida de pe stadionul „Partizan” din Belgrad va fi transmisă pe micul ecran începînd de la 20.50 (ora Bucureștiului).

ÎN CAZ DE O NOUA EGALITATE: 1) PRELUNGIRI; 2) TRAGERE LA SORTI

Dacă și al treilea meci România—Ungaria, programat astăzi seară la Belgrad, se termină la egalitate, el va fi prelungit cu 2 reprize a 15 minute. În caz de menținere a egalității și după prelungiri, atunci echipa învingătoare va fi desemnată prin tragere la sorti.

asezare. Dar nu ar fi exclus ca să intre în discuție și Dembrowschi, situație în care, la a doua variantă, el ar lua locul lui Domide.

Optimismul (cam debil la începutul călătoriei) a început să se simtă în spusele jucătorilor:

„Am încă 90 de minute în picioare și voi fi mult mai activ miercuri” ne mărturisea Dobrin.

Radu Nunweiler, cu zgîrcenia-i de cuvinte cunoscută, spunea:

„Nu se poate să mai jucăm așa de slab, noi mijlocașii, și în partida asta”. Lucescu este, ca totdeauna, circum-

spect și judecător lucid: „Echipa își va regăsi, cu siguranță, echilibrul. Lecția de la București am înțeles-o foarte bine, cu toții”.

Foarte mult mister învalua echipa Ungariei care, după ce anunșase că va veni în capitala Iugoslaviei marți seară, a comunicat telegrafic, în cursul zilei de luni, că va veni în ziua meciului și (după dejun și o scurtă odihnă) se va îndrepta spre stadionul Partizan.

Arbitrul întîlnirii, Christos Michas, a sosit, marți după-amiază, de la Atena, cu avionul.

Atmosfera meciului se anunță caldă pentru noi, și președintele clubului Partizan, a cărui echipă va evolua în deschidere, în meci de campionat cu Vardar Skoplje, ne spunea că galeria „alb-negrilor” va fi alături de echipa României.

Acestea sînt, cîteva ore înainte așa de dificilului meci cu Ungaria, datele atmosferei din orașul gazdă a acestui pasionant baraj.

Eltimie IONESCU

VEȘTI DE LA SEGHEĐIN

Din tabăra fotbaliștilor maghiari, cantonați — după cum se știe — în orașul Seghedin imediat după înapoierea de la București, se anunță că lotul lui Illovszky și-a schimbat data sosirii la Belgrad: ei vor fi aici în ziua meciului, la prînz. În privința formației, antrenorul Illovszky n-a făcut nici o precizare pînă acum, dar avînd în vedere aprecierea pozitivă făcută de el asupra comportării echipei la București, se dă mai mult ca probabilă utilizarea aceleiași „11”.

La o lovitură liberă Deleanu a trimis puternic, dar în... „zidul” com-pact, alcătuit de 7 fotbaliști unguri
Foto: S. BAKCSY

DUPĂ BUDAPEȘTA ȘI BUCUREȘTI,

BELGRADUL POATE FI FAVORABIL REPREZENTATIVEI NOASTRE

Bilanț: în 15 zile, echipa României a realizat al doilea rezultat de egalitate în fața selecționatelor Ungariei. Sigur că, în actualul context, cînd o victorie la București, rezultat oarecum indicat de prima partidă, nu s-a înregistrat, există o decepție în rîndul iubitorilor fotbalului. Dar dacă privim cele două scoruri în timp, ridicîndu-ne peste necesitățile momentului, reprezentate de marea dorință a intrării naționalei noastre în semifinalele „Campionatului Europei”, trebuie să subliniem valoarea lor. Reprezentativa noastră a reușit într-o săptămînă ceea ce zeci de echipe naționale n-au reușit în zeci de ani, în toate precedentele întreceri între primele selecționate ale României și Ungariei. Un element pe care l-am așezat în introducere comentariului nostru dedicat returului de duminică, de la București, pentru că este just, să nu-l uităm, să nu-l subapreciem.

Se dispută deci — astăzi —

un al treilea meci cu reprezentativa Ungariei. El a fost decis de acest 2—2 în care trebuie să deslușim două importante interpretări:

Prima, aceea a comportării sub așteptări (raportată la evoluția de la Budapesta) a naționalei noastre și — deci — ratarea materializării unei situații favorabile de către tricolori.

A doua îndulcește pe prima pentru că, în condițiile desfășurării întrecerii, egalitatea apare ca o reușită din partea selecționatelor române, de două ori condusă și pe punctul de a se vedea distanțată la două goluri diferență, fără acea excelentă intervenție a lui Răducanu la penalizatul executat de Kocsis.

Sigur că ceea ce trebuie să reținem pentru ceea ce urmează — și urmează chiar astăzi — sînt cîteva constatări, unele provenind din similitudinea de situații din alte meciuri, ale altor reprezentative, dar tot din

importanta competiție a selecționatelor europene.

1. Meciul pe teren propriu pune mari probleme gazdelor. Aproape toate jocurile acestor sferturi de finală — cu excepția unei reprize, a doua, din partida de la Moscova dintre echipele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei — au dovedit că în actuala etapă a evoluției fotbalului, a joca acasă a devenit mai pretențios, mai dificil, mai complicat decît iiparul jocului în deplasare. Atacurile pozitionale pînd stîrnirea și aplicarea întregii game a acțiunilor tactice, pînd mult calm, răbdare și au și procentaje mai reduse de reușită în materie de concretizare, date fiind aglomerațiile produse într-o jumătate de teren. În opoziție cu acesta, fotbalul de deplasare, fotbalul contraatacului este — am văzut și duminică — de două ori mai simplu, mai puțin pretențios.

2. Scădere de potențial la distanță de 15 zile. Pe parcursul

meciului-retur, observația de bază, credem, este aceea a scăderii randamentului pentru majoritatea membrilor echipei noastre. O comparație om cu același om, deci o paralelă între randamentul fotbaliștilor noștri la Budapesta și la București, ne arată că — în mod net, evident — un singur jucător a fost la același nivel: Sătmăreanu. Bune au fost și evoluțiile lui Dinu și chiar Răducanu (cu excepția greșeli sale de la primul gol) dar, în rest, o diferență de 60% s-a înregistrat între ceea ce au dat tricolorii pe Neptadion față de ceea ce au reușit 15 zile mai tîrziu, pe stadionul „23 August”. Motivele pot fi și de ordin psihic, cei mai mulți dintre jucătorii noștri nereușind să iasă, aproape pînă la jumătatea reprizei secunde, din tracul debutului de partidă, paralizant parcă. Dar credem că ele sînt și de domeniul fizic pentru că jucătorii noștri ne-au apărut mai

puțin proaspeți față de partenerii lor de întrecere.

3. Un dereglaj tactic? Da, trebuie vorbit și de acest neajuns — apărut prin insuficiența refacere a lui Lucescu, mai ales — pentru că s-a văzut că rolul său, în economia echipei, este mult mai important decît au fost dispuși să accepte mulți dintre noi. Naționala deprinsese, după nenumărate jocuri în această formulă, o stabilitate ofensiv-defensivă care, duminică, s-a subrezit mult.

Acestea sînt principalele observații după egalitatea de duminică. Ea menține în cursul națională României și meciul ei de astăzi, de la Belgrad, îi dă posibilitatea să realizeze un joc superior celui de la 14 mai. Sîntem siguri că astăzi, pe stadionul Partizan din Belgrad, vom vedea o echipă a României jucînd la un nivel superior meciului, retur, făcînd totul pentru a reuși intrarea în semifinalele „Campionatului Europei”.

— el. l. —

DE VORBĂ CU C. TILVESCU, VICEPREȘEDINTE AL CLUBULUI FARUL

Vestea că fostul fundaș central al Politehnicii, apoi al Jiului și, în ultimul deceniu al Farului, Constantin Tilvescu, a fost numit, la începutul acestui an în funcția de vicepreședinte al clubului conștănțean ne-a bucurat, mai ales că situațiile de acest fel, în care foștii fotbalisti ocupă posturi de răspundere în conducerea unor cluburi pot fi numărate pe degete. „Cazul Tilvescu” la Farul este pe linia exemplului cluburilor Rapid și Dinamo unde Ilie Grcavu și Alexandru Ene dețin aceeași funcție de vicepreședinte. Alegerea lor se audea, ca o recunoaștere firească a meritelor activității de fotbalist. Și aceasta, fiind bine știut faptul că nici o altă persoană nu poate cunoaște mai concret simelele de probleme din cadrul unei echipe de performanță, decât cineva care a trăit ani în șir pe dreptunghiul verde al stadioanelor.

Desigur, alegerea lui Tilvescu n-a fost întâmplătoare. Seriozitatea în pregătire, model de sirguință și comportare pe teren și în viața de toate zilele pentru toți ceilalți jucători, iată numai câteva din calitățile pentru care i s-a acordat acest credit. Vestea i-a bucurat nu numai pe suportorii clubului, ci și — în primul rând — pe jucătorii conștănțeni, unii dintre ei făcând cîndva parte din aceeași echipă cu actualul lor conducător. Intr-una din zile, Tufan și Kallo spuneau: „În sfîrșit, avem un vicepreședinte care a dat cu piciorul în minge. Era necesar și indicat ca un fost jucător, care de fiecare dată și-a arătat atașamentul față de echipa noastră, să facă parte din conducerea clubului, mai cu seamă că Tilvescu n-a neglijat nici meseria de antrenor. De un asemenea om aveam de mult timp nevoie, de bogata lui

„VOM APELA NUMAI LA JUCĂTORI CRESCUȚI DE NOI”

experiență dobîndită într-o îndelungată activitate.”
L-am întilnit pe C. Tilvescu de curînd, cînd s-a prezentat la București la examenul de avansare a antrenorilor. Am folosit prilejul pentru a sta de vorbă cu un nou fotbalist ajuns vicepreședinte de club.

— Cum te simți în noua funcție?

— Cînd mi s-a propus să preiau funcția de vicepreședinte, am stat puțin pe gînduri. Și asta nu pentru că nu m-aș fi simțit în stare să duc la bun sfîrșit sarcinile încredințate, ci mai mult pentru că eram de-a dreptul emoționat. N-am crezut că voi găsi atîta apreciere la toți factorii, care concurează la hînul mers al echipei ca și la jucători.

— Care au fost primele măsuri întreprinse?

— Am pornit de la ideea — pe care promit să nu o abandonez — de a nu accepta influențe și imixțiuni din afară. Mă refer, în primul rînd, la anumite persoane care se declară atotștiutoare în ale fotbalului și, în fond, sînt bune numai de gură... La baza preocupărilor mele stă strînsa colaborare cu toți antrenorii (seniori, tineret, juniori și copii) în așa fel, încît, cu experiența mea, ca și a celorlalți, să găsim și să lichidăm principalele cauze care au frînat hînul mers al echipei. Prin permanenta

mea participare la procesul de instruire, vom căuta să găsim o metodă de muncă colectivă care să aibă la bază preocuparea continuă de creștere a cadrelor proprii. Experiența de pînă acum ne-a arătat că o serie de jucători plafonați și-au găsit „culcuș” la Farul și ne-am convins că o asemenea mentalitate trebuie abandonată.

— Ce credeți că ar mai trebui făcut?

— În scurta perioadă care s-a scurs de cînd mă aflu în această postură, am avut ocazia să constat că, deși dispunem de un lot valoros și bine instruit, jucătorilor le cam lipsește spiritul de echipă. Va trebui să insistăm în mod deosebit în privința îmbunătățirii atașamentului față de culorile clubului, printr-o mai ridicată răspundere din partea tuturor, ca printr-o strînsă unitate

DOUĂ SECȚII — ACEEAȘI PREOCUPARE

sufletească, membrii secției, împreună cu antrenorii și jucătorii, să oferim credincioșilor noștri susținători satisfacția unor jocuri de calitate. Numai așa vom putea ieși din impasul în care ne găsim.

— Pentru ediția 1972-73 la ce v-ați gîndit?

— Prima acțiune este legată de promovarea a cel puțin doi-trei jucători de la echipa de tineret. Mă gîndesc la Rădulescu, Codin și Ciurea, elemente de perspectivă, apte de pe acum să îmbrace tricoul primei echipe. Numai așa vom putea avea o formație din compoziția căreia să facă parte jucători locali, dornici de afirmare, legați sufletește de năzuințele echipei și ale orașului. Este doar un început. În orice caz, pot afirma că la echipa Farul s-au schimbat multe în bine. O vom dovedi cu toții — conducători, antrenori și jucători — în viitorul apropiat.

Gheorghe NERTEA

DIN PROBLEMELE MAJORE ALE JIULUI

FONDUL LOCAL DE TALENTE

L-am întilnit în biroul său de director economic al Centralei Cărbunelui Petroșani. Terminase o zi de muncă, o zi încărcată, și acum răpea din puținul său timp liber pentru marea pasiune numită fotbal. Si nu s-ar putea spune că președintele unei secții de fotbal nu are probleme. În fotbal, zilnic apar probleme. Pe Otto Abraham, fost junior în selecționata orașului Cluj, azi reputat inginer, nu l-am întrebat despre problemele de zi cu zi, ci despre „problema fundamentală a președintelui secției de fotbal a clubului Jiul”. Otto Abraham a răspuns imediat, cu profunzime și claritate, semn că problema aceea îl preocupase mai de mult

— Problema fundamentală a secției noastre are, de fapt, mai multe aspecte. În primul rînd, vrem să ajungem în situația ca lotul de

abia s-a stabilit o relație profundă între jucători și antrenor, vine un altul, cu alte metode, ceea ce înseamnă că procesul de cunoaștere reciprocă începe din nou, iar echipa va acuza lucrul acesta.

— La cine v-ați gîndit?

— Asigurînd condiții de lucru bune, ajutîndu-i să-și dezvolte calitățile, Jiul a ridicat antrenorii fără nume. Coidum și Ozon sînt doar două exemple. Și, după ce i-a ajutat să-și facă un nume, aceștia au plecat. Iată de ce, deși pare iluzorie — cel puțin pe moment — problema formării unui antrenor din Valea Jiului își dovedește necesitatea. Dacă Jiul s-a gîndit să ridice un antrenor din cercea sa? Există în Valea Jiului un jucător cu calități morale și profesionale deosebite, un jucător care și-a contopit cariera sa de fotbalist cu culorile Jiului. E vorba de Petre Libardi care, însă, la cei 29 de ani ai săi mai are multe de spus ca jucător.

— Tovarășe Abraham, în relația cu antrenorul, care credeți că trebuie să fie marele aport al secției de fotbal?

— Secția de fotbal trebuie să respecte munca antrenorului, să nu intervină decît atunci cînd este cazul, în problemele esențiale. Secția ar trebui să fie cea care să se preocupe să aducă antrenorului zeci de jucători tineri, talentați, pentru ca acesta să aleagă, și nu numai antrenorul să alege după elemente noi, răpindu-și alina timp — ceea ce va influența, fără îndoială, procesul de instruire. Secția de fotbal și antrenorul trebuie să asigure, în fond, prin simbioza lor, saltul valoric al echipei. La toate acestea Jiul s-a gîndit și se gîndește.

...Dacă stăm bine și judecăm, discuția cu președintele secției de fotbal a minerilor din Valea Jiului nu s-a referit doar la Jiul...

Mircea BATRÎNU

O UTILĂ INIȚIATIVĂ A CLUBULUI RAPID

La stadionul din Giulești este în curs de amenajare o cameră destinată accelerării procesului de recuperare a jucătorilor după efort. Așadar, exemplul lansat de Centrul de medicină sportivă „23 August” cu puțin timp în urmă, n-a rămas fără ecou și inițiativa clubului feroviar ne apare în egală măsură oportună și laudabilă. Și asta cu atît mai mult cu cît în realizarea unui astfel de deziderat major al fotbalului de performanță s-au făcut investiții minime, iar timpul alocat lucrărilor a fost relativ redus.

Cîteva amănunte în legătură cu această utilă inițiativă a clubului Rapid ni le-a furnizat însuși președintele acestuia, Petre Capră: „Camera de recuperare este plasată în vecinătatea vestiarelor echipei de fotbal, lingă baie. Mobilierul ei se compune, deocamdată, din 17 șezlonguri comode pentru jucători și din două butelii oxigen portabile, ca aparatul tehnic medicală. În prezent sîntem pe cale de a completa instalația de oxigenare cu măști individuale, după care — sperăm — acest lucru să se întîmple pînă cel mai tîrziu la sfîrșitul acestei luni — camera de oxigenare să intre în funcțiune, cum s-ar spune, cu întreaga ei capacitate de lucru. Menționăm că valoarea cheltuielilor ocazionale de o asemenea lucrare nu depășește suma de 20.000 lei, ceea ce trebuie să recunoaștem că nu constituie o problemă financiară pentru orice club sau asociație care ar avea intenția realizării unui astfel de obiectiv”.

Obiectiv, subliniem noi, pe cît de necesar, pe atît de ușor de adus la îndeplinire.

A JUCAT O SINGURĂ DATĂ ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ...

În cei 32 de ani ai săi, implicați în februarie, Simion Surdan a jucat o singură dată în echipa națională. La București, cu Elveția, la acei 4-2 din 1968. Și totuși, Simion Surdan, distins, anul trecut, cu Ordinul „Meritul Sportiv” clasa a III-a, este figura centrală a fotbalului timișorean contemporan. Lumea vorbește despre fotbalistul Surdan, despre omul Surdan și, din noiembrie anul trecut, despre doctorul Surdan. Venise din satul Pustiniș în Timișoara, cu numai patru clase elementare. Venise să joace fotbal. Și a jucat fotbal, însă și-a văzut și de școală. N-a vrut să sacrifice nici fotbalul în numele studiului, dar nici școala în favoarea fotbalului. Și după ani de sacrificii, după ani cînd muncea în atelier, juca fotbal, iar seara mergea la cursurile liceului, au venit sesiunile studentești, au trecut și ele, numai cu note de la 8 în sus, a trecut și examenul de stat și, astăzi, Simion Surdan este doctor stomatolog la Policlinica studentească nr. 2 din Timișoara. În tot acest răstimp de studiu îndelung și necesar, fotbalul n-a fost trădat o clipă. Dovadă că și astăzi, la cei 32 de ani, căpitanul Politehnicii Timișoara cîștigă sprinturile de la antrenamente și se clasează primul în Testul Cooper. Înaintea atîtor adolescenți.

— Cum explici, doctore Surdan, realizarea dumitale superioară pe ambele planuri: profesional și sportiv?

— Există o măsură în toate! Cu această măsură a sacrificiului am tratat și fotbalul și medicina, fără să sacrific vreuna. Cred că viața echilibrată, fără abuzuri, te ajută enorm. Cu condiția să știi de la bun început ce vrei, să te cunoști pe tine și să fii tot timpul un om tare.

— În cei 16 ani de fotbal Simion Surdan a avut și momente grele, cînd a trebuit să fie tare?

— Au existat nenumărate asemenea momente. Fiecare meci este, practic, un astfel

de moment. Unele momente te zdruncină, te tulbură și te apasă. În ce mă privește, cel mai greu moment din viața mea s-a petrecut la Arad, anul trecut. Într-o partidă cu Vagonul. La un duel oarecare l-am lovit pe Macavei. Acesta a acuzat lovitura. M-am dus la el să-mi cer scuze și el... s-a trîntit la pămînt. Am fost eliminat. Singura dată în viața mea. Și, spun sincer, a fost o eliminare nedreaptă.

— De ce crezi că ai jucat doar o singură dată în națională?

— Poate și pentru faptul că în meciul acela cu Elveția, crispat, ca orice debutant,

Surdan în acțiune

am jucat slab, împreună cu Dumitru Popescu, iar a doua zi a apărut un articolare la adresa mea semnat de Fănuș Neagu. Îți spun sincer că după meciul acela n-am mai visat la națională. Pentru că „Poli” a retrogradat în anul următor în B și eram absolut sigur că nu voi mai fi chemat la lot. Asta e regula! Cînd ești în B nu te mai vede nimeni, deși aici „viața” e mult mai dură, cu greu îți faci față de la o vîrstă anume. În B, Leretier n-ar fi ajuns ce a ajuns la U.T.A. De fapt, eu mi-am pus bețe în roate în privința naționalei de prin 1960 cînd eram căpitanul reprezentativei de juniori. După turneul U.E.F.A. din acel an, cineva, pe atunci pe la federație, mi-a spus că dacă nu vin la o echipă din București nu voi fi niciodată chemat la națională. Eu, însă, nu m-am gîndit niciodată să părăsesc Timișoara.

— De ce crezi că fotbalul timișorean traversează ani de impas?

— Răspunsul e dificil. Cred că fotbalul de pe Bega a fost lipsit de un atașament total și susținut din partea tuturor factorilor, inclusiv a spectatorilor. Fotbalul timișorean merita o soartă mai bună. Dar pentru aceasta el trebuie ajutat mai mult. Eu am încercat să-l ajut cît am putut, ca jucător. Acum e rîndul celor tineri, băieți talentați, dar comози și superficiali. Am carnet de antrenor din '69 și cînd voi părăsi arena, voi încerca să dau o mînă de ajutor și în această direcție, unde va fi nevoie, alît cît voi putea eu în afara timpului afectat stomatologiei.

...A doua zi, la policlinica studentească nr. 2 din Timișoara doctorul Simion Surdan a avut de rezolvat 60 de cazuri. Cu cîteva ore înainte, Politehnica eliminase Steaua din Cupa României și Surdan fusese printre cei mai buni jucători din teren...

Mircea M. IONESCU

SE REIA

CAMPIONATUL

VEȘTI DIN CÎTEVA
TABERE DIVIZIONARE A

În această perioadă, cînd atenția este îndreptată spre activitatea reprezentativelor, am cam uitat de campionat, competiția care de fapt constituie preocuparea... de bază a amatorilor de fotbal de la noi, ca și din alte părți.

Campionatul s-a întrerupt odată cu etapa a XXIII-a și se va relua la 24 mai cu partide extrem de interesante, printre care: U.F.A. — Dinamo, F.C. Argeș — „U” Cluj și Politehnica Iași — Rapid.

Cum întâmpină echipele reluarea campionatului? Ca de obicei în asemenea situații, ele n-au înecat activitatea de pregătire și jocuri amicale, cu care si-au menținut jucătorii în formă. Iată cîteva vești din taberele unor divizionare A.

PETROLUL ÎN POLONIA. Răspunzînd unei invitații din Polonia, echipa ploieșteană a plecat în această țară pentru a susține două jocuri în cadrul festivităților organizate la capetele de etapă ale competiției cicliste „Cursa Păcii”. Azi, miercuri, Petrolul susține primul joc, iar la 19 mai al doilea.

INDISPONIBILITĂȚI LA F.A.R.U.L. Antrenorul Cosmoe este cam îngrijorat pentru că lotul de jucători a suferit defecțiuni: Kallo se află în tratament, Tulan și portarul Ștefănescu sînt în convalescență, iar Stoica a fost scos din lot pentru repetate acte de indisciplina. Pregătirile au continuat și continuă. Farul va juca la 21 mai cu Universitatea la Craiova.

RETUSURI LA STEAUA. Antrenorul V. Stănescu a căutat în aceste zile să facă unele retusuri în jocul echipei. Își va continua această acțiune în ultimele partide dinaintea celei de campionat cu Sport Club: cu Jiul la Petroșani, astăzi, și cu Rapid simbată pe stadionul de la Ghencea.

„JONCTIUNE” LA COZIA, LA „U” CLUJ. Studenții clujeni dispută și ei săptămîna aceasta două partide amicale: miercuri, 17 mai, la Tg. Mureș cu A.S.A., iar simbată, 20 mai, la Oradea cu Crișul. Luni, ei vor lua drumul Piteștiului, dar cu... esca! la Cozia. Aici, ei vor face „jonctiunea” cu jucătorii selecționați în diferite loturi.

RUGIUBEI REINTRA. Simbată trecută, Sport Club a jucat la Pitești, azi joacă cu Troșușul din Orășul Gh. Gheorghiu-Dej, iar simbată viitoare se va antrenona în familie, în compania formației de tineret-rezerve. O veste care a bucurat echipa: Rugiubei este restabilit și-și va relua locul în atac în meciul cu Steaua.

DOUĂ JOCURI ÎN BULGARIA PENTRU F.C. ARGES. F.C. Argeș a perfectat, pentru săptămîna care precede reluarea campionatului, un turneu în Bulgaria, cu două jocuri: la 17 mai la Trnovo cu Bftr, la 21 mai într-un oras care n-a fost desemnat încă, probabil Ruse.

O ABSENȚĂ REGRETATĂ. Este vorba de Pescaru care s-a accidentat din nou și prezența lui la meciul de campionat cu „U” Craiova stă sub semn de întrebare. Proca, antrenorul Steagului roșu, speră însă să-l aibă în formație la 24 mai. Pînă atunci, „stegarii” vor susține două amicale: azi, miercuri, cu Muscelul la Cimpulung, iar simbată, cu echipa lor de tineret-rezerve.

„BĂTĂLIA CALIFICĂRILOR” CONTINUĂ...

DUMINICĂ, ESTE RÎNDUL SELECȚIONATEI OLIMPICE, ÎN MECIUL DECISIV CU DANEMARCA

Prima reprezentativă a țării și-a încheiat „campania” pentru obținerea calificării în turneul final al Campionatului Europei.

Acum a venit rîndul „olimpicilor” noștri să dea o „bătălie” la fel de importantă.

Duminică, selecționatele României și Danemarcei se vor reîntîlni în meciul decisiv, cel care va deschide drum liber spre München, la turneul olimpic final. Coincidența a făcut ca și de data aceasta, în preliminariile olimpice să ne înfruntăm tot cu Danemarca, la fel ca în preliminariile ediției 1964 a turneului olimpic.

Întîlnirea, cu o miză atît de importantă, se anunță dificilă pentru reprezentanții noștri din considerente obiective și subiective. În primul rînd pentru că echipa noastră ore de remontat handicapul unui eșec, minim (2-1) la Copenhaga, toamna trecută, și pentru obținerea calificării este neapărat necesară o victorie la cel puțin două goluri diferență. În al doilea rînd pentru că selecționatele noastre olimpice este de fapt o garnitură națională secundă care trebuie să înfrunte o reprezentativă cuprinzînd o serie de jucători folosiți în preliminariile Campionatu-

lui Europei. În fine, jocul este dificil și prin prisma valorii adversarului și acest lucru s-a văzut în prima partidă, cea de la Copenhaga. Este drept că în jocurile de pregătire susținute în vederea meciului de la București,

danezii au avut evoluții și rezultate mai slabe: 0-1 cu echipa olimpică a R. F. a Germaniei și 1-2 cu selecționatele amatoare a Angliei, ambele jocuri disputate la Copenhaga. Dar, știm că asemenea întîlniri de verificare nu constituie întotdeauna criterii juste de apreciere și că jucătorii se mobilizează altfel în meciurile oficiale, cu miză importantă, cum este cel de duminică de la București. De altfel, danezii acordă multă atenție disputei de la București și este de presupus că-și vor vinde scump pielea, din moment ce antrenorul federal Strittich s-a deplasat de două ori la meciuri ale echipelor românești: odată la München, la partida Bayern — Steaua, ca să-i vadă pe Iordănescu, Tătaru și ceilalți, presupuși selecționați în lotul nostru olimpic, a doua oară la București, la recenta partidă a olimpicilor noștri cu Bulgaria B.

Sîntem, însă, convinși că echipa noastră va ști să învingă dificultățile meciului și că prin joc își va dovedi superioritatea și-și va apropia victoria necesară pentru a-și asigura plecarea la München, la turneul din cadrul Jocurilor Olimpice. (p. 9.)

FORMAȚIILE PROBABILE

ROMANIA: Ghiță — Pop, C. Olteanu, Vlad, N. Ionescu — Anca, Simionas — Györfi, Tătaru, Kun, Marcu.

Formația este susceptibilă de modificări, în funcție de starea jucătorilor incluși și în lotul A. mai ales a celor care vor fi folosiți în meciul cu Ungaria de la Beigrad.

DANEMARCA: Therkildsen — Nielsen, Andresen, Røntved, Rasmussen — Petersen, Hansen, Nygaard — Olsen, Johansen, Jensen.

Arbitri: G. Katsoras — la centru — M. Kominakis și G. Pasaridis (toți din Grecia).

Stadionul „23 August”. Ora de începere: 17.

Partida va fi transmisă în direct pe mîncul ecran, începînd de la ora 16.50.

ROMANIA

ATAFUL —

SPERANȚA ECHIEI NOASTRE

A doua zi după meciul cu Bulgaria B, lotul nostru olimpic s-a deplasat la Poiana Brașov, pentru o scurtă perioadă de odihnă activă, duminică la prînz s-a înapoiat în Capitală pentru a asista la jocul România—Ungaria, iar de luni și-a reluat pregătirile în vederea partidei de duminică viitoare, sub conducerea antrenorilor Gh. Ola și Gh. Constantin. O grijă specială a fost acordată lui Kun, care a fost accidentat în partida cu echipa bulgară; se speră că pînă duminică el va redeveni apt de joc și că-și va relua locul în compartimentul ofensiv, în care antrenorii își pun speranțe deosebite pentru atingerea obiectivului: calificarea la J.O.

La pregătire, care cuprinde antrenamente și jocuri de verificare, participă toți jucătorii care au făcut parte din lotul pentru jocul cu Bulgaria B. În forma sa completă, anunțată la F.I.F.A., lotul se prezintă astfel: Ghiță, Coman și Ștefan-portari. Pop, C. Olteanu, M. Olteanu, Vlad, N. Ionescu, Codrea, Smarandache-fundași. Anca, Simionas, Dumitru, Broșovschi-mijlocași, Györfi, Tătaru, Domide, Kun, Neagu, Helvei, Mareu și Iordănescu-atacanți.

DRUMUL PARCURS
DE CELE DOUĂ ECHIE

Întîlnirea România — Danemarca are loc în cadrul preliminarilor turneului olimpic, care — în zona Europei — au început în 11 grupe. Echipa română a făcut parte din grupa a 10-a, împreună cu Albania, de care a dispus de două ori cu 2-1. Danemarca s-a întîlnit cu Elveția în grupa a 11-a și a pierdut cu 2-1 în deplasare, dar a cîștigat cu 4-0 acasă, astfel că s-a calificat pentru turul următor, împreună cu echipa noastră, formînd o nouă grupă, conform unei scheme în prealabil stabilite de F.I.F.A. Cum se știe, la Copenhaga danezii au cîștigat prima mînsă cu 2-1.

SITUAȚIA ÎN PRELIMINARIILE OLIMPICE

EUROPA (4 jocuri): UNGARIA și R.F. a GERMANIEI calificate din oficiu, una ca deținătoare a titlului, alta ca organizatoare). Grupa I (U.R.S.S., Franța, Austria): U.R.S.S. conduce cu 6 puncte în clasament, tată de 4 ale Franței. Ultimul joc la 25 mai, Franța — U.R.S.S. Grupa II (Polonia, Bulgaria, Spania): Conduce Polonia cu 6 puncte (golaveraj 8-3) urmată de Bulgaria cu 4 puncte (golaveraj 11-7). Ultimul joc la 31 mai, Spania — Bulgaria. Grupa III (R. D. Germană, Iugoslavia): calificată R. D. GERMANIA. Grupa IV (România, Danemarca): jocul decisiv la 21 mai.

AFRICA (3 jocuri): jocurile turului al II-lea sînt în plină desfășurare, pe trei grupe (Tunisia — Maroc — Mali, o grupă: Togo — Camerun — Senegal — Ghana, alta: Etiopia — Sudan — Madagascar, a treia). Termin: 28 mai.

AMERICA DE NORD ȘI CENTRALĂ (2 jocuri): Turneul final în curs de desfășurare (Mexic, Guatemala, S.U.A., Jamaica). În clasament conduce Guatemala cu 5 puncte, urmată de S.U.A. cu 4 puncte.

AMERICA DE SUD (2 jocuri): calificate BRAZILIA și COLUMBIA.

ASIA (3 jocuri): Grupa I: Calificată MALAEZIA. Grupa II: calificată BIRMANIA. Grupa III: finală între R.P.D. Coreeană și Iran.

Györfi a „lîftat”, la o minge urmărită, în careul de 16 m, de un apărător bulgar. Faza din meciul susținut de reprezentativele olimpice ale României și Bulgariei

Foto: Dragoș NEAGU

CRITERIILE DE CALIFICARE ÎN TURNEUL OLIMPIC

Potrivit regulamentului turneului olimpic, în preliminarii o echipă se califică pentru turul următor sau — cum e cazul acum — pentru turneul final din R.F. a Germaniei dacă învinge în ambele meciuri. În cazul cînd echipele se află la egalitate de puncte (fiecare avînd cîte o victorie) atunci se ia în considerare golaverajul (prin scădere) mai bun. Dacă egalitatea se menține, atunci se dispută un al treilea meci.

În cazul meciului cu Danemarca, echipa noastră se poate califica printr-o victorie la minimum două goluri diferență, avînd în vedere că la Copenhaga a pierdut cu 2-1. În eventualitatea — nedorită — că ar învinge numai la un gol diferență, se va disputa o a treia partidă. Federațiile au și căzut de acord asupra datei și locului: 1 iunie la Saarbrücken, în R. F. a Germaniei.

PREZENȚE OLIMPICE

Fotbalul românesc a fost reprezentat la cinci ediții din cele 12 ale turneului olimpic, desfășurate pînă acum, iar cel danez la șase din aceste ediții. Bilanțul:

ROMANIA — 1924 (Paris) — eliminată în optimile turneului final; **1952** (Helsinki) — eliminată în meci preliminar cu Ungaria; **1960** (Roma) — eliminată în gru-

pa preliminară; **1964** (Tokio) — locul 5 după turneul final; **1968** (Ciudad de Mexico) — eliminată în grupa preliminară.

DANEMARCA — 1908 (Londra) — finalistă; **1912** (Stockholm) — finalistă; **1920** (Anvers) — eliminată în optimi; **1948** (Londra) — locul 3; **1952** (Helsinki) — eliminată în sferturi; **1960** (Roma) — finalistă.

CELE PATRU ÎNTÎLNIRI
ROMANIA — DANEMARCA

23.VI.1963, Copenhaga.
DANEMARCA — ROMANIA 2-0
(1-1)

Au marcat: Constantin (min. 5), Brunn (min. 17), Manolache (min. 52), Enoksen (min. 59, din 11 m) și Manolache (min. 64). Arbitru: Gudmund (Elveția).

DANEMARCA: Sørensen — Johansen, J.J. Hansen, B. Hansen, Ellisen, J. Petersen, Bertelsen, O. Sørensen, O. Madsen, Bruun, Enoksen.

ROMANIA: Datcu — Popa, Nuweiller, III, Greavu, Em. Petru, Kozzka, Pircălab, Varga, Manolache, Constantin, Haidu.

3.XI.1963, București
ROMANIA — DANEMARCA 2-0
(1-3)

Au marcat: Thorst (min. 1 și 7), Bertelsen (min. 17), Em. Petru (min. 35 și 80). Arbitru: Zeczevic (Iugoslavia).

ROMANIA: Datcu — Popa, Nuweiller, III, Ivan, Em. Petru, Kozzka, Pircălab, Constantin, Manolache, Tircovnicu, Haidu.

DANEMARCA: E. Sørensen — Johansen, J. Madsen, J.J. Hansen, B. Hansen, Petersen, Bertelsen, Thorst, O. Madsen, O. Sørensen, Danielsen.

28.XI.1963, Torino
ROMANIA — DANEMARCA 1-1
(1-0, 1-1)

Au marcat: Crencianu (min. 39), Bertelsen (min. 87), Sasu (min. 117).

Arbitru: Campanatti (Italia).
ROMANIA: Mindru — Popa, Căpăcaș, Greavu, Em. Petru, Kozzka, Pircălab, Sasu, Voinea, Constantin, Crencianu.

DANEMARCA: E. Sørensen — Johansen, J. Madsen, J.J. Hansen, B. Hansen, Petersen, Bertelsen, Thorst, O. Madsen, O. Sørensen, Danielsen.

10.X.1971, Copenhaga
DANEMARCA — ROMANIA 3-0
(2-0)

Au marcat: Boc (min. 2 — autogol), Petersen (min. 11), Dembrovski (min. 40). Arbitru: Ohmsen (R. F. a Germaniei).

DANEMARCA: Therkildsen — Nielsen, Andresen, Røntved, Rasmussen — Petersen, Hansen, Nygaard — Olsen, E. Nielsen, Markusen.

ROMANIA: Răducanu — Cheran, Boc, Dinu, Popovici — Dumitru (min. 78: Pescaru), Nunweiller VI — Lăcescu, Dembrovski, Neagu (min. 90: Tătaru), Iordănescu.

NEREUȘIND SĂ FRUCTIFICE, DOMINICĂ, AVANTAJUL TERENULUI, ECHIPA ROMÂNIEI ÎNCEARCĂ AZI, C

Acoperindu-și fața cu palmele, Radu Nunweiler nu are tăria de a privi la momentul penalty-ului, executat de Kocsis și respins, în cele din urmă de Raducanu

Foto: Paul ROMOȘAN

RADIOGRA

AMBIANȚA. — O atmosferă pro meciurilor mari. Tribune arhip entuziasm, steaguri și stegulețe, „hurii” sportive între galerii, în trece luind los grupuri masive de riști unguri. În incinta stadion — grupuri de pionieri, cu buchete flori oferite jucătorilor și fanfara litară completează cadrul sărbătorii.

CARACTERISTICILE MECIUL
În primul rînd sportivitatea (prea tot timpul, în teren ca și în tri ne). Jucătorii și-au disputat cu are șansele, dar cu mijloace corecte al doilea rînd, nivelul tehnic mod a fost un meci de luptă, tipic de ficare.

ORGANIZAREA JOCLUI
PELOR. Normal, formația noastră pus accent pe atac. Dembrowsch pendulat, după fază, între înaint și linia de mijloc, ponderea avin prezența sa în atac, ca și a lui I mitru și Nunweiler VI. Randamer general însă a fost sub așteptări. C peții au jucat cu Szűcs ca al tre fundas central, cu Kocsis în cen liniei mediene, cu rol de coordon și dese infiltrații în atac, și cu și Szűke „virfuri” de contraatac (celent executat), la care s-a alătu și Zambo, plasat în urma lor.

ASPECTUL REPRIZELOR. Prim aparținut — tactic — echipei mag re, care a acoperit mai bine terer mai ales la mijloc, s-a grupat int gent în fața porții în lazele de apă re, egalându-se în adincime, și contraatacat rapid, speculînd spaț libere lăstate de apărătorii noștri. schimb, a doua parte a meciului desfășurat sub semnul superiorit

SCURT COMENTARIU TEHNIC

DESPRE UNELE NEAJUNSURI

CARE AU GREVAT RANDAMENTUL „TRICOLORILOR”

Cu toată explozia de bucurie a tribunelor, care au salutat cu legi timă satisfacție golul egalizator al echipei noastre, realizat de Neagu cu numai 9 minute înainte de fluierul final al arbitrului Tschentscher, meciul de duminică s-a încheiat într-o atmosferă de liniște destul de semnificativă, ale cărei sensuri nu ne sînt, desigur, prea greu să le înțelegem.

Pe de o parte, liniștea aceasta a tribunelor a semnalat nemulțumirea zecilor de mii de spectatori față de jocul sub așteptări prestat duminică de echipa noastră, dar — pe de altă parte — o putem interpreta și ca o dovadă că publicul a înțeles că — în ceea ce privește calificarea — conturile nu pot fi socotite încheiate, că acest pasionant duel fotbalistic continuă cu șanse egale pentru cei doi parteneri de întrecere.

Am descifrat, dacă putem spune așa, în această liniște a tribunelor altă o maturitate a publicului, o dovadă a competenței sale fotbalistice crescînde, cit și o nouă probă a atașamentului său față de echipa națională, pe care n-a înțeles s-o condamnă (cum se întimpla într-un trecut nu prea îndepărtat în cazul unor meciuri în care rezultatul nu se dovedea pe măsura așteptărilor) ci — dimpotrivă — față de care și-a manifestat astfel încrederea în ce privește rezultatul celui de al treilea meci.

Acum însă, după ce de la meci au trecut cîteva zile, putem totuși privi evoluția „tricolorilor” noștri cu un ochi critic, mai bine-zis analitic, explicativ, detașat de afectarea pe care nu putem ascunde că ne-a produs-o ratarea unei bune ocazii de a obține calificarea la București.

Una dintre primele carente manifestate de echipa României a fost aceea că, la mijlocul terenului, zonă decisivă într-o partidă de fotbal (cu altă mai mult între parteneri de întrecere de aceeași valoare) de-a lungul întregii prime reprize superioritatea a fost de partea formației oaspe. Așa cum s-a subliniat și în alte comentarii de presă, echipa ungară a avut în această zonă doi oameni excelenți (Kocsis și Szűcs, dar mai ales primul), un al treilea om remarcabil prin marea sa zonă de activitate și bagajul tehnic individual (Istvan Juhász), beneficiînd — în plus — pe lungi perioade de timp și de aportul lui Zambo, tipic reprezentant al așa-

numitei categorii de jucători „extremă-falsă”. Trebuie precizat însă că această superioritate a oaspetilor în acest sector n-a venit numai din calitățile lor individuale, ci și din faptul că cei doi mijlocași ai noștri (Dumitru și Radu Nunweiler, altă dată punctul forte al echipei) au avut duminică o zi slabă, primul nereușind să-l anihileze pe Kocsis (poate și din cauză că a jucat cu o prea mare înclinație spre ofensivă), iar cel de-al doilea n-a mai îndeplîndu-și cu luciditate și capacitatea fizică recunoscută rolul de „dirijor” al jocului de ansamblu.

Evident, atacul nostru a păcătuit duminică în primul rînd prin unilateralitatea încercărilor sale de pătrundere, pe mijlocul defensivei oaspe. Ni se pare însă că aici n-a fost vorba de o greșală inițială de concepție, ci că lucrurile au stat așa din cauză că pe aripa dreaptă ne-a lipsit un jucător specializat ca extremă, iar pe cea stîngă, Iordănescu nu s-a ridicat, surprinzător, la nivelul evoluțiilor sale anterioare din acest post. Oricît s-ar vorbi în fotbalul modern de multilateralitatea jucătorului, de dispariția posturilor, nu se poate totuși ignora că pe aripa unui atac trebuie pus totuși un jucător cu viteză, care să poată deborda în cursă pe fundasul direct (ceea ce nu e cazul cu Domide sau Dobrin) și care, mai ales, are obișnuința centrărilor. Un joc de atac preponderent pe marginea terenului era oricum mai indicat decît unul cu încercări de pătrundere pe centru, în condițiile apărării aglomerate prestate duminică de echipa oaspe, mai ales după ce ea s-a găsit de două ori în avantaj pe tabela de marcaj. Or, tocmai sub acest aspect s-a simțit îmbunătățiri după introducerea lui Lucescu. În schimb, Neagu, introdus în centru în locul lui Dembrowschi, a adus altceva echipei, mai bine-zis atacului: forță de pătrundere, deplasarea mai rapidă, insistența, calități care l-au și dus în situație de gol, cînd s-a infiltrat foarte bine pînă în careul mic advers, speculînd situația ivită la greșeala lui Geczi.

Cît despre compartimentul apărării, trebuie să remarcăm că nici acesta n-a dat total satisfacție. La jucătorii liniei de fund s-a făcut remarcată o oarecare fragilitate, neglijențe în marcaj, pornite, poate, tot din acea grabă de a construi

atacuri decisive, de a merge mult în față pentru susținerea atacului. Tipic pentru acest aspect ni se pare golul al doilea, pe care echipa noastră l-a primit în urma unei centrări a lui Szűke, lansat de Kocsis, cu abilitate, într-un moment cînd Deleanu se afla mult avansat în terenul advers.

După cum se vede, aceste cîteva observații critice la adresa echipei noastre se referă aproape exclusiv la aspecte de ordin tehnic. Ele nu ating (și nici nu s-a putut vorbi despre așa ceva) aspecte legate de

puterea de luptă a echipei, de dorința sa de victorie, calități pe care întregul public le-a remarcat și care, de altfel, au și primit în final, cînd jucătorii noștri au dominat, și au obținut egalitatea pe care o meritau.

De aceea, credem că eliminînd greșelile de duminică și jucînd astă-seară la Belgrad cu aceeași dăruire, ei vor putea evolua la un nivel în orice caz mai bun și că își vor putea valorifica șansele care nu sînt cu nimic mai mici decît ale partenerului de întrecere.

Deși jenat de Pancsics, Domide a sărit mai înalt decît Geczi, dar balonul, reluat cu capul, va trece peste „transversala”.

Foto: Dragoș NEAGU

ROMANIA—

AU MARCAT: Szűke (min. Neagu (min. 81).

STADIONUL „23 AUGUST” cald; circa 80 000 de spectatori

ROMANIA: Raducanu—Sămitru, Nunweiler VI—Domide (Domide), Dobrin (min. 66; Ne

UNGARIA: Geczi—Fabian, Kocsis (min. 66; Kű), Szűcs—S Dunai II), Zambo.

ARBITRU K. Tschentscher, gele (toți din R. F. a Germaniei

COMPORTAREA J

Dincolo de rezultat, de aspectul general al partidei, conform obiceiului vom ocupa, în rîndurile următoare, de comportarea fiecărui jucător parte.

RADUCANU. Probabil insuficient încălzit, a început contractat, fiind surprins la lovitura liberă executată de Bene, din afara careului, și de care s-a inseris, apoi, golul lui Szűke. După aceea, însă, a avut două intervenții salvatoare, ieșind și blocînd curajos, în minutele 16 și 23, cînd Szűcs și respectiv, Zambo scăpase singuri. În min. 45, și-a răsucit gresirea de la golul întîi, magistral, de lîngă bară, la penalty, executat de Kocsis. De reținut, ca un element pozitiv, faptul că, ori cîte ori a fost cazul, el a repus mina la coechipieri, lansîndu-și echipa în atac. Nota 7.

SĂTMAREANU. Acoperînd judicioasă zona sa, a fost fundasul nostru cel mai greu de depășit de adversarul direct (Zambo). A avut și un plasament bun, puțînd interveni cu succes pentru dublarea coechipierului apropiat. Mai puțin consistent, ca de obicei, aportul lui în atac. Nota 8.

LUDESCU. Atenț și clar în joc la prima parte, el a slăbit după aceea marcajul la Bene cînd acesta s-a deplasat derutant spre culoarul lui, invitîndu-l astfel pe „servanții” lui Illovszky să-și caute „virtuți” pe pas lungi, trimise în adincime. La penalty acordat de Tschentscher, Lucescu n-a intenționat să joace balonul cu mina. Nota 6.

DINU. Printr-o intervenție în extremis (min. 26 — contră la Bene, servit la 6 m), dinamovistul s-a opus cu tabelă să arate la un moment dat 0—Apoi (min. 36), ezitînd între a-l dubla pe Deleanu și a-l marca, îndee proape, pe Bene, Dinu își are partea de vină la golul lui Kocsis. În repriza a II-a, aportul lui a marcat un sensibil crescendo. Nota 8.

DELEANU. Plasat defectuos în prima repriză, a fost deseori depășit de rapidul Szűke. De la el a plecat golul al doilea. Și-a mai revenit după pauză. Nota 5.

DUMITRU. Vrînd să facă mult, d astă-dată a realizat mai puțin. E-avut, deseori, alergînd să deposedeze decisiv lîngă tușă, cînd sarcina lu

GRAD, SĂ OBTINĂ CALIFICAREA ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI EUROPEAN

MECIULUI

teriale a formației noastre, mai ales după schimbările efectuate. Minia mijloc a activat mai eficient, iar atacul mai incisiv, mai combinativ.

CUM S-A MARCAT. Min. 4: Bene recută puternic o lovitură liberă de la 30-35 m, mingea lovește bara transversală și revine în teren, la 20-25 m, care reia în plasă: 0-1. Min. 1: Dombrowschi trage pe jos în bară, alonul sare în teren, Dobrin îl reperează și dintr-un unghi ascuțit batează cu bolta peste Geczi și Szűcs la poartă: 1-1. Min. 36: o nouă greșală de plasament a apărării noastre, Szöke scapă pe extremă și cenrează, Lupescu ratează interceptia, bene îl pasează lui Kocsis, aflat complet liber în fața porții și 1-2. Min. 1: centrare Lucescu spre stînga, reentrare Dobrin de pe stînga pe reapta, cap Domide, Geczi prinde și capă, iar Neagu — plasat în fața porții — reia puternic, de la cîțiva metri: 2-2.

MOMENTELE PSIHOLOGICE. Fiecare gol poate fi considerat ca atare deoarece s-au marcat din greșeli de apărare (plasament greșit la golurile aspeților, preluare greșită a lui Baint și minge scăpată de Geczi la golurile noastre). Alte asemenea momente: intervențiile salvatoare ale lui Răducanu din min. 16 și 23, dar mai ales apărarea penaltyului executat de Kocsis în min. 45, penaltyul neîncordat de arbitru la un fault comis de Neagu asupra lui Dumitru (min. 30) și ocazia ratată de Domide (min. 59) — șut peste poarta părăsită de Geczi).

RIA 2-2 (1-2)

Dobrin (min. 14), Kocsis (min. 36) și

o de joc foarte bun; timp frumos,

inu, Lupescu, Dinu, Deleanu—Du-4: Lucescu), Dombrowschi (min. 74: Iordănescu (min. 66: Dobrin).

sice, Balint, P. Juhász—I. Juhász, (min. 66: Bene), Bene (min. 66:

la lușă de H. Aldinger și P. Stei-

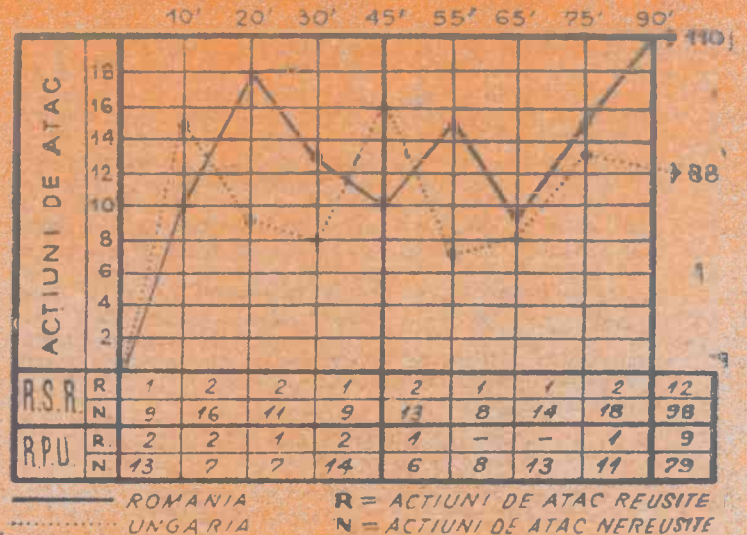
SUPERIORITATE OFENSIVĂ, INSUFICIENTĂ ÎNSĂ PENTRU A FI CONVERTITĂ ÎN VICTORIE

Ca element de analiză statistică a partidei retur dintre naționala noastră și cea a Ungariei, ne-am propus de astă-dată, o reprezentare grafică — susținută de înregistrări — a modului în care cele două echipe au deținut inițiativa în joc. În acest scop, am înscris pe fracțiuni de timp, numărul acțiunilor de atac organizate și eficiența lor. De aici a rezultat (în graficul alăturat — în partea de jos: numărul acțiunilor reușite și nereușite) pentru fiecare dintre cele două formații — cite o reprezentare a evoluției ofensive, pe care în rîndurile ce urmează ne propunem să le urmărim și să le comentăm.

Astfel, în primele zece minute ale întâlnirii, alistații maghiari au fost cei care au controlat, cu autoritate chiar, jocul. Ei au avut 15 atacuri — față de 10 ale noastre — au șutat de două ori la poartă și au înscris un gol. Această primă decadă a partidei a constituit pentru oaspeții un start promițător și unul din virfurile de exprimare a capacității lor ofensive. Între min. 10 și 20 aspectul jocului se schimbă în favoarea jucătorilor români: ei urcă la 18 acțiuni de atac,

finalizînd una dintre ele prin Dobrin, în timp ce adversarii coboară, aproape vertiginos, sub presiunea unei dominații teritoriale evidente, echilibrată în bună măsură printr-o superioară comportare pe plan tactic. Situația se menține, intrucîtiva asemănătoare și în următoarea decadă (20-30) cu deosebire că spre sfîrșitul acestei perioade de timp, forța de atac a echipei române scade treptat, anunțînd parca un final de repriză dominat, din nou și clar, ca și începutul partidei, de formația maghiară. Lucru de altfel marcat, prin cel de al doilea vîrf ofensiv al oaspeților, între min. 30-45 interval în care aceștia au înscris golul al doilea și au avut posibilitatea majorării scorului, prin lovitură de la 11 m din min. 45.

În repriza a doua, gazdele atacă mai mult între min. 45-55, dublu față de fotbalistii unguri (15-7) dar sterili; menținem superioritatea ofensivă și în decada 55-65, cu toate că realizările jucătorilor români scad la nivelul anterior al adversarului. Urmează apoi zece minute (65-75) ascendente și foarte echilibrate pentru ambele formații, la capătul cărora începe deta-

sarea echipei gazdă într-un final care îi aparține (min. 75-90) și în care obține egalarea, dar fără forța și mai ales, luciditatea necesară de a realiza și victoria.

În concluzie, referindu-ne la ansamblul jocului, se poate spune că, deși echipa României a atacat ceva mai mult decît fotbalistii unguri (raportul general al acțiunilor de atac: 110-88), superioritatea sa ofensivă s-a manifestat numai pe plan teritorial, nu și tactic. Fără îndoială, insuficiență față de avantajele oferite de terenul propriu și, mai ales, sub nivelul calitativ corespunzător — ne referim la indicii de eficacitate — pentru a fi putut fi convertită în victorie.

Ceea ce confirmă și justifica rezultatului de egalitate.

Mihai IONESCU

5 contra 2, sau o imagine grăitoare a măsurilor de precauție luate în defensivă de formația oaspe, mai ales în finalul partidei

ATORILOR NOSTRI

principala, ca mijloc defensiv, era să închidă un unghi în fața fundasiilor noastre centrale. Făcînd o medie între intenții și realizări: nota 6.

NUNWEILLER. Ca de obicei a muncit mult, dar a pasat deseori greșit și și-a îngreuiat misiunea — și a lui, și a echipei — „cărînd”, uneori, exagerat mingi spre careul advers. Din această din urmă cauză, nici replicile lui n-au fost oportune, lăsînd descoperit culuarul lung, destinat lui și prin care s-au inițiat destule contraatacuri periculoase. Nota 6.

DOMIDE. În prima parte, neacomodat cu ... tricoul cu nr. 7, nu și-a găsit locul, s-a descurcat greu. Mai bun în formula de atac din repriza a doua cînd a acționat pe zone convenabile lui. Nota 6.

DEMBROWSCHI. Util echipei în primele 45 de minute prin travaliu și clarviziune. N-a avut resurse și pentru următoarele, intrînd în momente de sufocare. Nota 5.

DOBRIN. A început bine, a înscris un gol splendid (evitare prin fentă de corp a adversarului, șut cu stîngul peste Geczi, ieșit, și peste Szűcs, plasat în poartă) care a redat echipei moralul. Acționînd, însă, după pauză, mai mult pe o zonă laterală, Dobrin n-a mai fost... el. Nota 7.

IORDANESCU. După starea gripală, n-a avut resurse și pentru situația de apărare (în prima repriză a venit desori în sprijinul apărării imediate) și pentru aceea de atac. A fost și mai puțin inspirat, ca de obicei, din care cauză n-a reușit să-l depășească pe Fabian. Nota 5.

NEAGU. A jucat doar 24 de minute, dar a făcut-o cu mult nerv și orientare. A fost pe fază și la „capul” lui Domide, reînd, cu sete, în plasă, balonul scăpat de Geczi. Înaltăș percutant și în formă, în ultima vreme, el trebuia introdus mai devreme în echipă. Nota 7.

LUCESCU. Un sfert de oră, cît a fost în teren, atacul și-a recăpătat stilul. Echipa l-a simțit că e „al ei”, l-a jucat cu mingi bune de centrat în careu, la coechipieri. Dacă tot a fost apt de joc, de ce n-a fost introdus imediat după pauză? Nota 7.

G. NICOLAESCU

BUCURIA DE A JUCA, TEAMA DE A PIERDE...

Se știe prea bine că decepțiile sînt totdeauna pe măsura speranțelor risipite. Așa stau lucrurile și cu cele ale României, după meciul său împotriva Ungariei, pe care l-am văzut dîmînică pe stadionul „23 August”...

Fotbalul românesc a muncit mult în acești ultimi ani, reușind să se înalte la un astfel de nivel, încît nu-i mai lipsea decît încoronarea mult dorită, o victorie dîmînică în fața unui public cald, victorie care i-ar fi deschis larg porțile acestui „club închis”, al primelor patru echipe europene. Dar, iată, tricolorii români au eșuat, cel puțin provizoriu, ca un strălucit elev la un examen, care are, însă, totuși, șansa reexaminării.

Dacă am utilizat această comparație, am făcut-o pentru că sînt convins de un lucru, care îmi pare fundamental în materie de fotbal: acela că psihologia joacă un rol cel puțin la fel de important ca laturile fundamentale admise pînă acum în legătură cu acest sport, condiția fizică, tehnica individuală, tactică. Or, tocmai în acest domeniu al psihologiei, românii au fost dîmînică în situația de a înregistra o notă eliminatorie. Acesta este, din punctul meu de vedere, motivul esențial al acestui semieșec atît de dureros resimțit.

De altfel, noi, francezii, sîntem în măsură să judecăm bine aceste calități și defecte ale unor latini, cum sînteți și dumneavoastră: latinul este, în general, inventiv, dar emotiv, această emotivitate deteriorînd adesea inventivitatea. Pentru că, ce altă explicație să dăm veritabilelor contrapertormanțe ale unor jucători? Căci acolo unde valoarea lor nu este pusă în dis-

cuție, nereușita este pur și simplu o chestiune de împrejurări.

De altfel, starea de nervozitate în care se afla Angelo Niculescu după meci este cea mai bună dovadă. Totuși, vîrsta sa, experiența sa și, mai ales, postul său ar fi trebuit să facă din antrenorul român omul cel mai calm de pe stadionul „23 August”. Iată, însă, tocmai el — de obicei atît de calm — n-a fost așa dîmînică, ceea ce dovedește starea de mare tensiune nervoasă în care s-au găsit românii pentru acest joc. Calmul, autocontrolul fac parte integrantă din bagajul campionilor, acesta e un lucru care nu trebuie uitat.

Din punctul meu de vedere, am să fac și unele considerații tehnice și tactice, dar precizez că cele ce voi spune mai jos se estompează în raport cu aprecierile precedente. Totuși, se impun cîteva observații:

● slăbiciunea românească pe aripi, cu un Domide care nu poate define acest rol și cu un Iordănescu parca strîvit de evenimente, lucru poate explicabil ținînd seama de vîrsta sa crudă;

● susținerea insuficientă a lui Dobrin, jucător care posedă „arma absolută” în fotbal și care se numește clasă. De altfel, el este cel care a salvat, la un moment dat, situația, marcînd primul gol și pregătîndu-l pe cel de-al doilea. Trebuie susținut de coechipieri pentru a-și pune în valoare calitățile;

● „discreția” liniei de mijlocăși Dumitru — Nunweiler, cei considerați drept plămîni echipei și care dîmînică au jucat de parcă ar fi fost atîși de pneumonie;

Atît meciul de la Budapesta, cît și cel de la București dintre reprezentativele României și Ungariei, a fost urmărit de către cunoscutul comentator de fotbal ROBERT VERGNE, trimis special al ziarului parizian „L'Equipe”.

I-am solicitat, pentru cititorii revistei noastre, cîteva păreri asupra celor două meciuri pe care le-a vizionat.

● libertatea lăsată lui Kocsis care încă de la Budapesta își etalase talentul de organizator;

● lipsa de concentrare a lui Răducanu la începutul de partidă. De altfel, nu este prima oară cînd asemenea neplăceri se petrec cu talentatul portar român și asupra acestui punct slab el trebuie să mai lucreze;

● schimbările de jucători, făcute — după părerea mea — prea tardiv pentru ambele echipe.

Ajunghind la acest punct, vom vorbi și despre unguri, ei au jucat exact meciul care le convenea

să-l joace, așa cum, de altfel, au făcut-o și românii la Budapesta. Ceea ce dovedește în mod clar că cele două echipe (ca multe altele, de altfel), se găsesc de-acum mai în largul lor atunci cînd joacă în deplasare decît în fața publicului propriu. Aceasta este, de altfel, în strîns raport cu evoluția jocului așa-numit „de contră” care favorizează, la urma urmelor, echipa care este dominată.

Cele două meciuri nule înregistrate la Budapesta și la București (cu le-am văzut pe amîndouă) se inscriu, deci, perfect în această logică a lucrurilor. La originea acestui proces se inscriu competițiile europene intercluburi, cu sistemul lor de meciuri tur-retur. Gazdele sînt lăsate să-și facă jocul dar, cel mai adesea, jocul le este, în fond, refuzat. Dar, cum gazda devine la rîndul său, oaspete, se reajunge, și în al doilea meci, la aceleași probleme, fără a avansa, în general, nici măcar cu un pas.

De aceea meciul de baraj de la Belgrad se anunță atît de pasionant.

Schemele obișnuite vor fi complet răsturnate.

Vom putea asista la o veritabilă reîntoarcere la izvoarele fotbalului: ofensiva creatoare a jocului, posibilități de gol pe care de astă-dată cele două echipe vor fi obligate să le inscrie. Prin urmare, vai de acea echipă care nu va înțelege acest spirit! Dacă însă, echipele României și Ungariei vor fi „mobile” cu aceeași teamă, înțeleg să nu-și modifice „arsenalul”, există riscul de a se ajunge din nou la punctul de plecare.

În acest caz, mi se pare că superioritatea românilor în ceea ce privește condiția fizică ar putea fi elementul care să-și spună cuvîntul în eventualele prelungiri. Bineînțeles, însă, nu este decît o personală și fragilă ipoteză.

Aș vrea să închei amintînd cititorilor revistei „Fotbal” un vechi proverb din țara mea: „Frica nu evită pericolul”. De dorire românilor ca la Belgrad pericolul eliminării să nu nască la ei și teama de a fi eliminați.

REFACEREA ORGANISMULUI DUPĂ EFORT, LA FOTBALIȘTI

Prin noțiunea de refacere a organismului, după efortul fizic înțelegem totalitatea proceselor fiziologice și biochimice ce au loc la nivelul tuturor sistemelor, aparatelor și organelor, la nivel celular și subcelular, în vederea redobândirii homeostaziei (echilibrul funcțional) optime, caracterizată prin indici fiziologici deosebit de favorabili obținerii performanțelor sportive de valoare. Cu alte cuvinte, noțiunea de refacere a organismului se referă la un proces complex și multilateral, care interesează întreg organismul, mai ales sub aspectul sistemelor de reglare, nervos și endocrin, precum și totalitatea organelor, aparatelor și sistemelor angrenate în efortul fizic precedent.

CELE TREI CARACTERISTICI ALE REFACERII

Procesul complex al refacerii prezintă următoarele aspecte caracteristice:

- **CARACTERUL FAZIC**, care are la bază două fenomene distincte, dar strâns corelate între ele. Primul este solicitarea diferită a unor organe, aparate și sisteme ale organismului sportivilor. Or, gradul de angrenare în efort a diferitelor verigi metabolice constituie tocmai acel excitant biologic primordial care determină intensitatea și deci și viteza proceselor de refacere, ceea ce va duce în mod inevitabil la diferențe remarcabile în diferite momente ale perioadei de după efort.

- Cel de-al doilea aspect este **caracterul anaerob, aerob sau mixt al diferitelor eforturi** specifice unor ramuri sportive, care vor avea implicații directe asupra vitezei de refacere a potențialului biologic la nivel celular și subcelular. De aici rezultă că fiecare organ, aparat sau sistem al organismului își are timpul său propriu de refacere, dependent de gradul și caracterul metabolic al solicitării precedente, ceea ce face ca, într-un moment dat al perioadei, de după efort, gradul de refacere al diferitelor aparate, organe și sisteme ale organismului să fie diferit.

- **CARACTERUL INDIVIDUAL AL REFACERII**, care apare evident dacă ținem seama de răsunetul variat al unui efort dat, în funcție de „terenul” strict individual al fiecărui sportiv. Utilizând noțiunea de „teren biologic” avem în vedere, în primul rând, particularitățile morfologice și funcționale ale sportivului;

- **CARACTERUL SPONTAN AL REFACERII** care se referă la faptul că organismul dispune de cele mai multe ori de resursele necesare înlăturării refacerii potențialului său biologic, chiar dacă pentru această acțiune este nevoit să recurgă la transferul unor substanțe plastice de la nivelul altor organe sau țesuturi.

FAZELE PROCESULUI DE REFACERE

Mai întâi, atenția noastră se va îndrepta spre asigurarea eliminării accelerate a deșeurilor metabolice, acumulate în organism în timpul efortului. Această primă fază a refacerii începe o dată cu încetarea efortului și durează, în linii mari, 12—24 ore în funcție de volumul și intensitatea efortului. Acum străduințele noastre se vor îndrepta spre reducerea, la minimum posibil, a cheltuielilor energetice de la nivelul tuturor organelor, aparatelor și sistemelor organismului. Orice activitate în plus, orice exces (tutun, alcool, sexual) va întîrzia eliminarea metabolitelor acumulați în timpul efortului și va amîna sau chiar împiedica refacerea organismului.

Odată eliminate deșeurile, organismul intră în cea de-a doua fază a refacerii, faza anaboli-

zantă, în care se va produce o intensă sinteză a materiei vii, necesară înlocuirii celulelor sau fragmentelor subcelulare uzate și eliminate în prealabil. Aportul corespunzător de elemente plastice, vitamine și hormoni este esențial în această fază.

Faza a treia a refacerii, cea de **supercompensație**, intervine după reîncărcarea energetică și refacerea plastică a întregului organism, ea fiind și etapa cea mai favorabilă repetării efortului, la nivelul cel mai înalt posibil, deoarece în acest timp organismul sportivilor dispune de o capacitate de efort crescută.

MĂSURI PRACTICE PRIVIND REFACEREA RAPIDĂ

Abordînd problema complexă a refacerii după efort, vom avea în vedere particularitățile fotbalului privind solicitarea organis-

mului. Trebuie să ținem seama, în primul rând, de specificul formelor competiționale care produc o solicitare repetată, legată de caracterul ritmic al întrecerilor cu caracter competițional. Timp de opt-nouă luni pe an fotbalistul trebuie să fie mereu într-o stare de echilibru la nivel înalt, solicitarea și refacerea organismului său formînd o unitate dialectică, două laturi ale unui singur fenomen de cea mai mare importanță pentru comportarea sa în joc.

dul, după efort) are o importanță majoră asupra gradului și vitezei procesului de refacere. Pentru a grăbi redobîndirea stării normale funcționale și a echilibrului metabolic, jucătorii trebuie să introducă în organismul lor numai elemente necesare refacerii rapide și nimic mai mult. Acest deziderat se realizează respectînd următoarele trei reguli ale alimentației în perioada de refacere:

- **rația alimentară trebuie să fie redusă în primele 24 de ore după efort**, cînd organismul „stors” al fotbalistului nu este în stare să prelucereze (să digere) cantități mari de alimente, lucru manifestat de altfel și printr-o poftă de mincare scăzută;

- **rația trebuie să fie bogată**

în apă (3—7 litri de apă în 24 de ore după efort) în vederea eliminării renale a substanțelor toxice, rezultate din catabolismul azotat;

- **rația de recuperare, în primele 24 de ore trebuie să fie săracă în protide** (carne, pește, ouă, brînzetură) deoarece, cu toate eforturile organismului în primele 24 de ore de după efort concentrarea ureei, a acidului uric, a polipeptidelor și a aminoacizilor sint crescute în sînge.

Pe lîngă aceste trei cerințe, masa de seară, de după efort, mai trebuie să asigure aportul corespunzător de electroliți (sodiu, potasiu, calciu, fosfor, fier), aportul corespunzător de vitamine, mai ales B₁ și B₂. Vitamina C și vitamina B₁, deși necesare, rolul lor în recuperare este mai redus și de obicei este suficientă cantitatea asigurată prin consumarea sucurilor de fructe amintite. În vederea refacerii stocului de hormoni utilizați în efort (corticosuprarenali, tiroideeni și hipofizari) este nevoie de un aport crescut de calciu și sulf, precum și de colesterol ce se poate asigura prin introducerea, în meniul de după efort, a untului și a oului tare.

În sfîrșit, contracararea metabolitelor acizi, crescuți în sînge, se va asigura printr-un aport corespunzător de elemente alcalinizate (lapte, salate, sucuri, apă minerală carbogazoasă).

Cel de-al treilea moment în succesiunea refacerii accelerate este odihna fotbalistilor sub toate aspectele. S-a amintit mai înainte necesitatea acesteia imediat după meci, încă în vestiar, iar înainte de masa de seară se recomandă o scurtă perioadă de repaus la pat. În zilele următoare, odihna va face parte integrantă din programul zilei, dar aceasta nu trebuie să ducă la lenevie și lîncezeală, care atrag negreșit plătiseala și întîrzirea refacerii.

Somnul este una din principalele forme ale odihnei și absolut necesar refacerii fizice și nervoase. În prima noapte de după meci este nevoie, la nivelul jucătorilor de performanță, de un somn de circa 9—10 ore, în condiții de liniște, care să favorizeze instalarea acestuia pe un fond ce uneori are tendințe spre hiperexcitabilitate corticală, datorită retrairii unor faze importante din joc. În asemenea cazuri se recomandă intervenția medicului sportiv care pe baza cunoașterii neurodinamicii corticale a fiecărui sportiv poate administra și un tranchilizant, eventual chiar un barbituric în doze individualizate.

A doua zi dimineață, începînd chiar cu micul dejun, se va continua efortul de rehidratare și

reechilibrare electrolitică, regimul fiind în continuare hipocaloric, putîndu-se administra, eventual, în cantități mici și în doze strict individualizate, lizină și aspartat de potasiu. Asocierea cu cantități mici de ATP (0,5 gr) are darul de a accelera restabilirea neuromusculară, manifestată, printre altele, prin îmbunătățirea rapidă a excitabilității neuromusculare. Antrenamentul autogen va facilita relaxarea neuro-musculară care poate fi facilitată pe de altă parte prin administrarea unor preparate farmacodinamice, miorelaxante, de tipul Mioslin, Paraflex, Muskel-Trankopal; iar combaterea unor senzații jenante musculare sau a unor dureri poate fi realizată prin fizioterapie cu medicație antalgică sau spasmolitice. Însuși efortul ușor, de readaptare a organismului în ziua următoare, va avea un efect metabolic, salutar în sensul odihnei active, cu condiția ca acesta să nu provoace un nou dezechilibru și mai adînc prin volumul și intensitatea prea mare a exercițiilor.

În cea de-a treia zi de după efort, cînd de obicei și pofta de mincare a revenit, rația alimentară va fi hipercalorică cu îmbogățirea cantității de proteine, administrîndu-se eventual concentrate proteice sau aminoacizi indispensabili (metionină, lizină, aspartat). Aportul de apă va trebui mărit în continuare (la fiecare calorie de proveniență proteică se vor calcula 7 gr de apă). Se va continua cu unele măsuri din ziua precedentă: masaj local, terapeutic, relaxare autogenă, eventual oxigenare, ionizare, supliment de vitamine B₁ și B₂, fizioterapie la nevoie, evitarea alcoolului, a tutunului și a excesului sexual. În cazul cînd urmează un nou efort competițional se pot reintroduce susținătoarele majore de efort (vitamina C, B₁, E, eventual preparate polivitaminice, glucoză, preparate de tip „Sargenor”). În caz că nu urmează un astfel de efort, dezobosirea fotbalistului poate lua alte căi cum ar fi sauna sau o baie de aburi, administrarea unor preparate hormonale anabolizante (dacă este cazul etc.).

În concluzie, trebuie arătat că refacerea, ca parte integrantă din procesul de pregătire, necesită o mai mare atenție ca pînă în prezent. Ea trebuie stimulată, accelerată și dirijată în colectiv, prin grija antrenorului și sub supravegherea medicului echipei care vor selecta și aplica cu pricepere mijloacele și procedee de refacere cele mai adecvate și în mod strict individualizat.

prof. dr. ANDREI DEMETER
Catedra de fiziologie I.E.F.S.

JOCUL DE-A... ÎNLOCUIRILE

Sîntem siguri că rîndurile de față nu vor face multă plăcere antrenorilor divizionari. Unii probabil vor protesta, susținînd sus și tare că nu avem dreptate punînd în discuție modul cum tehnicienii noștri operează, uneori, schimbările de jucători pe durata unei partide.

Se știe care au fost rațiunile adoptării unei asemenea măsuri. În primul rînd, de a menține intact echilibrul de forțe al echipelor, atunci cînd un jucător se accidentează, apoi de a da posibilitatea antrenorilor să înlocuiască jucătorul cu cel mai slab randament sau să rodeze pe unul mai tînr, cu reale aptitudini pe un post oarecare.

Lucrurile sînt, deci, foarte clare.

Din păcate însă, această prevedere regulamentară, așa cum este ea manevrată de unii antrenori, tinde să se transforme într-un ridicol și inutil joc — jocul de-a... înlocuirile. Altfel nu-l putem numi din moment ce asistăm în campionat la diverse înlocuiri fără sens. Rememorînd cazurile cele mai recente ne punem întrebarea: CE UTILITATE ARE INTRODUCEREA JUCĂTORILOR DE REZERVĂ ÎN MINUTUL 88 (Mîncioagă — Universitatea Craiova, Munteanu II — C.F.R. Cluj, Ciubotaru — Politehnica Iași) SAU ÎN MINUTELE 83 și 80 (M. Marian — Jiul și Mînaștire — Petrolul)? Ca să nu mai enumerăm și alte multe asemenea schimbări efectuate în turul campionatului. Recor-

dul, dacă se poate numi așa, îl deține tînrul jucător ieșean Ciubotaru care, în partida de la Ploiești, și-a înlocuit un coechipier, circa 15 minute, timp în care nu numai că și-a incurcat propria echipă, ci a primit un avertisment pentru joc periculos, pentru că apoi, să fie înlocuit cu un alt jucător!

Dacă judecăm bine, oricît s-ar strădui o rezervă, ea nu poate, pe parcursul a cîtorva minute de joc, să aducă cine știe ce mari servicii echipei sale, mai ales că, nu de puține ori, ne-a fost dat s-o vedem neîntîlnindu-se cu balonul. Ce reproșuri îi poate aduce un antrenor unei asemenea rezerve cu o evoluție atât de scurtă?

La urma urmei, eficiența înlocuirilor rămîne discutabilă și actuală și pentru acele rezerve care au la dispoziție un mai mare timp de joc. După modul cum ele evoluează ai impresia că totul s-a redus la îndeplinirea unei simple formalități ridicată, din păcate, la rangul de „strategie tactică”. Așa strateg... La terminarea partidei antrenorii încep să se disculpe: „N-AM INCA VALOAREA NECESARĂ”, „NU ESTE DE-A-

JUNS DE PREGĂTIT”, „N-AM ALTI MAI BUNI” etc. De acord! Dar cine sînt răspunzători de o astfel de situație dacă nu chiar înșiși cei care caută fel și fel de argumente acoperitoare?

Aducînd în discuție un asemenea subiect foarte important, ne permitem să cităm din memorie părerea unui fost reputat specialist, cu ani în urmă selecționerul echipei naționale a Braziliei — VICENTE FEOLA. La întrebarea pusă de un ziarist străin: „CE ÎŢI OCUPĂ ÎN ACTIVITATEA DV. ZILNICA JUCĂTORUL DE REZERVĂ?”, el răspundea: „TITULARII MA INTERESEAZĂ MAI PUTIN DECIT CEI DE PE BANCA REZERVEI. PE SENATORI ÎI CUNOSC PEA BINE. CU RESPECT TREBUIE SĂ MUNCESC ÎN AȘA FEL ÎNCIT ATUNCI CIND VA FI NEVOIE SĂ APRILEZ LA UNA DIN REZERVE EA SĂ FIE CAPABILĂ SĂ SE INTEGREZE RAPID ÎN MECANISMUL ECHIPLEI, SĂ EVOLUEZE LA NIVELUL TITULARULUI”.

Credem că ar fi cazul și timpul ca antrenorii divizionari de fotbal să mediteze serios asupra aspectelor tratate succint în tableta de față. Am vrea să credem că ei vor face tot ce le stă în putință de a crea în sfîrșit acea atmosferă de lucru exigentă și plină de conținut în antrenamentul jucătorilor de rezervă.

Stelian TRANDAFIRESCU

Eclipsată de întâlnirea internațională România — Ungaria, cea de a XXIV-a etapă a diviziei secunde a atras totuși atenția amatorilor de fotbal datorită unor partide în care se confruntau echipe ce speră să-și îmbunătățească situația din clasament.

Și în această etapă gazdele nu s-au dovedit prea ospitaliere, doar într-o partidă victoria a revenit echipei vizitatoare:

Progresul București a învins la Tîrgoviște cu un scor destul de sever. De asemenea, merită consemnate remizele de la Galați (Politehnica — Dunărea Giurgiu 0-0), Cugir (Metalurgistul — C.S.M. Sibiu 1-1), Reșița (C.S.M. — Corvinul 1-1) și Anina (Minerul — Minerul Baia Mare 1-1).

Configurația clasamentelor a suferit unele modificări, fără a afecta însă primele locuri.

VICTORIE LA LIMITĂ, CU EMOȚII

Sportul studențesc București — S. N. Oltenița
2-1 (1-0)

AU MARCAT: Neluță (min. 19, autogol), Cojocaru (min. 68 din 11 m), respectiv Păunescu (min. 46 din 11 m).

SPORTUL STUDENTESC: Ion Vasile — Jurcă, MATAOANU, D. Nicolae, COJOCARU — Jamaichi, Cuiță — LIȘEANU, Pană (min. 65: Damian), BUJOR, Kraus.

S. N. OLTEȚITA: GRADISTEANU — PAUNESCU, Rădu, DIMA (min. 80: Baltag), VICIU — BURURUZ, Vasilescu (min. 53: Cîmpeanu) — Neluță, Constantin, Răducan, STAMANIȘCHI.

A ARBITRAT: I. Ritter (Timișoara) — foarte bine.

Studenții au evoluat sub nivelul arătat în urmă cu o săptămână, cînd au înțrecut fără drept de apel pe Progresul București. De astă dată, elevii antrenorului Motroc, cu toate că au avut perioade în care au dominat categoric, au acționat confuz, iar înaintașii au combinat exagerat de mult, fără să periclitizeze poarta adversă. Este adevărat că duminică a lipsit din cvartetul ofensiv jucătorul cel mai pătrunzător — M. Sandu, accidentat. Dar, în acest meci nici ceilalți componenți ai liniei ofensive n-au jucat la valoarea

lor, iar linia mediană a greșit de multe ori.

Replica oaspeților s-a situat la un nivel bun. Ca orice formație ce evaluează în deplasare, S.N. Oltenița a luat măsuri de întărire a defensivei și a declanșat contraatacuri foarte periculoase. De altfel, golul oaspeților a fost urmare a unui contraatac purtat pe partea stîngă de Stamanichi, care a ajuns în careu și n-a mai putut fi oprit din cursă, decît prin fault, de către fundașul Jurcă. Penaltyul l-a transformat cu ușurință Păunescu.

Cele două echipe au o-

ferit puține faze frumoase celorlalte mii de spectatori. În primele minute, Stamanichi a fost la un pas de deschide scorul, dar balonul expediat puternic de înaintașul S.N.O.-ului a întîlnit bara! Apoi, minute în șir, studenții au ratat ocazie după ocazie, pînă în minutul 19, cînd Neluță, vrînd să degajeze mingea trimisă de Bujor, a înscris în propria poartă. În repriza secundă, după ce oaspeții au egalat, bucureștenii au dominat, au șutat mult la poartă dar imprecis. Golul victoriei l-au înscris dintr-o lovitură de la 11 m, în urma faultului comis de Dima asupra lui Lișeanu.

Așadar, Sportul studențesc, datorită carentelor manifestate atît de înaintași cit și de mijlocași, a trebuit să se mulțumească în final cu victorie la limită și cu emoții

Pompiliu VINTILĂ

SUPERIORITATE NETĂ A BUCUREȘTENILOR

Metalul Tîrgoviște — Progresul București 1-4 (0-3)

AU MARCAT: Dudu Georgescu (min. 1 și 10), G. Georgescu (min. 40), V. Popescu (min. 60), respectiv Vintilă (min. 75). METALUL: Stănescu — Ghiță, Ciobanu, Grancea (min. 75: Stăncu), Bucuieranu — Economu, G. Gheorghe (min. 60: M. Niteșcu) — VINTILĂ, Tiron, Stănescu, Manea.

PROGRESUL: Giron — Condurache (min. 50: Mirăuță), Măndoiu, Grama, Ad. Constantinescu — TĂNĂȘESCU, V. POPESCU — I. Sandu, DUDU GEORGESCU (min. 21: G. Georgescu), Beldanu, Cassai.

A ARBITRAT: V. Topan (Cluj) — foarte bine.

la 6 m. N-au trecut decît zece minute de la primul fluier al arbitrului, și același Dudu Georgescu, după un slalom printre apărătorii Metalului, a ridicat scorul la 2-0. În minutul 21, autorul celor două goluri s-a accidentat și a fost nevoit să părăsească terenul, fiind înlocuit de G. Georgescu. În continuare, superioritatea teritorială își spune cuvîntul și G. Georgescu (min. 40) a finalizat o acțiune.

La reluare, ritmul jocului a scăzut, dar bucureștenii mai înscriu, prin V. Popescu (min. 60), care a fructificat o pasă de la G. Georgescu. Golul de onoare al localnicilor a fost semnat de Vintilă, în minutul 75.

Evoluția metalurgiștilor a fost stearcă, comportarea lor fiind neexplicabilă

M. AVANU
corespondent

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

SERIA I

● 18 GOLURI: Dudu Georgescu (Progresul București) — 2 din 11 m

● 13 GOLURI: Pană (Sportul studențesc Buc.) — 2 din 11 m

● 12 GOLURI: M. Sandu (Sportul studențesc Buc.)

● 11 GOLURI: Iancu (F. C. Galați)

● 9 GOLURI: Cassai (Progresul București), Spiridon (Metalul Ploienii).

SERIA a II-a

● 13 GOLURI: Nestorovici (C.F.R. Timișoara)

● 11 GOLURI: Silaghi (C.S.M. Reșița), Feher (Chimia Făgăraș)

● 10 GOLURI: Puscaș (C.S.M. Reșița), Rozsnay IV (Minerul Baia Mare)

● 9 GOLURI: Ciocan (Gloria Bistrița) — 1 din 11 m

● 8 GOLURI: Mathe (Minerul Anina).

PRONOSPORT

1. România (ol.) — Danemarca (ol.)
2. Dunărea — Sp. Stud.
3. C.F.R. Pas. — Met. Buc.
4. Electroputere — CSM Res.
5. Olimp. S.M. — Poliș. Tim.
6. Atalanta — Milan
7. Cagliari — Sampdoria
8. Calanzaro — Verona
9. Fiorentina — Juventus
10. Inter — Mantova
11. Lanerossi — Varese
12. Napoli — Bologna
13. Torino — Roma

SERIA I

REZULTATE ● CLASAMENTE ● ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

- C.F.R. Pașcani — Ceahlăul P. Neamț 3-0 (1-0)
- Sportul studențesc Buc. — S. N. Oltenița 2-1 (1-0)
- Metalul Buc. — Polana Cîmpina 2-1 (1-0)
- Politehnica Galați — Dunărea Giurgiu 0-0
- Știința Bacău — Progresul Brăila 3-2 (2-1)
- Metalul Tîrgoviște — Progresul Buc. 1-4 (0-3)
- Chimia Rm. Vilcea — F. C. Galați 1-0 (1-0)
- Metalul Ploienii — Portul Constanța 3-1 (2-1)

1. SPORTUL STUDENTESC București	24	14	8	2	44	26	36
2. PROGRESUL București	24	13	5	6	44	22	31
3. SANTIERELE NAVALE Oltenița	24	12	5	7	28	28	29
4. POLITEHNICA Galați	24	9	9	6	31	20	27
5. METALUL București	24	10	6	8	24	19	26
6. METALUL Ploienii	24	10	5	9	29	27	25
7. METALUL Tîrgoviște	24	10	4	10	30	28	24
8. ȘTIINȚA Bacău	24	9	5	10	25	29	23
9. DUNĂREA Giurgiu	24	7	9	8	21	25	23
10. CEHLĂUL Piatra Neamț	24	7	8	9	18	26	22
11. CEHLĂUL Piatra Neamț	24	9	4	11	26	36	22
12. PROGRESUL Brăila	24	9	3	12	22	22	21
13. C.F.R. Pașcani	24	8	4	12	26	30	20
14. POLANA Cîmpina	24	8	4	12	28	36	20
15. CHIMIA Rîmnicu Vilcea	24	8	4	12	19	34	20
16. PORTUL Constanța	24	4	7	13	24	33	15

Progresul Buc. — Știința Bacău, F. C. Galați — Polana Cîmpina, Progresul Brăila — Portul Constanța, Metalul Tîrgoviște — Metalul Ploienii, Ceahlăul P. Neamț — Chimia Rm. Vilcea, Dunărea Giurgiu — Sportul studențesc Buc., S.N. Oltenița — Politehnica Galați, C.F.R. Pașcani — Metalul Buc.

„Secvență” din timpul partidei divizionarelor B, Sportul studențesc și S. N. Oltenița

SCORUL PUTEA FI MAI MARE

Electroputere Craiova — C.F.R. Timișoara 2-0 (1-0)

AU MARCAT: Stăncu (min. 32) și Hirșoveanu (min. 63). ELECTROPUTERE: Hirșoiu — Cotoșman, MOROVAN, Bărbuți, Lepădatu — BOȘOTEANU, MATEESCU — Stăncu, Dașcu (min. 86: Bichea), HIRȘOVEANU, Sarpe (min. 70: Markszt). C.F.R.: Tatar (min. 82: Bors) — Gorduna, BODROJAN (min. 71: Voiaru), CHIUUC, Erdei — Bucea, Ghiulvezean — Coteș, Seceleanu, FLOAREȘ, Panici.

A ARBITRAT: Al. Paraschiv (București) — foarte bine.

Echipele craioveană, luptînd pentru a supraviețui în Divizia B, a arătat că poate mai mult decît a dat pînă în prezent. În acest meci, localnicii au evoluat la un bun nivel, ceea ce a atras aplauzele celor 5000 de spectatori.

Trebuie să arătăm că cel mai bun compartiment al craiovenilor a fost linia mediană inițiată de numeroase acțiuni ofensive, pe care apărarea adversă le-a respins la întîmplare. Dominarea insistență a localnicilor

s-a reflectat și în faptul că ei au beneficiat de 10 lovituri de colț.

Avînd inițiativa chiar din primul minut, gazdele au deschis scorul abia în min. 32, cînd Stăncu a reușit cu precizie o centrare a lui Lepădatu. Și la începutul reprizei secunde apărarea feroviară a trecut prin emoții. Astfel, în min. 50 Stăncu a ratat incredibil, iar în min. 55 portarul Tatar a avut o intervenție de ultim moment, plonjind la picioarele lui Dașcu. Dar, în

minutul 65, jucătorii de la Electroputere au majorat scorul: Mateescu, după ce a executat o lovitură liberă de la 20 m, în „zid”, a reușit în bară, mingea a revenit la Hirșoveanu și acesta a reușit-o în plasă.

Pînă la finalul partidei, bara s-a mai împotrivit unui șut trimis de Bărbuți (min. 83) spre poarta timișoreană. Replica oaspeților a fost destul de timidă. Cu două minute înainte de fluierul final, Ghiulvezean a șutat periculos la poarta apărată de Hirșoiu.

În concluzie, jocul a fost dominat de gazde, iar scorul putea fi și mai mare.

ȘI. GURGUI
corespondent

CEL MAI FRUMOS JOC DIN ACTUALUL CAMPIONAT

Chimia Făgăraș — Vulturii textila Lugoj 4-1 (2-0)

AU MARCAT: Feher (min. 26 și 68), Boantă (min. 30), Ioniță (min. 79), respectiv Becheru (min. 85 din 11 m). CHIMIA: Purcaru — Armeanu, Nacu, Hordea, Stoica — Dumitrescu, Ciutac (min. 72: Rotaru) — FEHER, BOANTA, Filip (min. 60: IONIȚĂ), Loncer. VULTURII TEXTILA: Hodrea — Crăciunescu, Mac, Mihai, TYIKODI — Bodea (min. 65: Ioo), Lucescu — Kiss, Chirau (min. 70: Ionescu), BECHERU, Pep.

A ARBITRAT: Gh. Dragomir (București) — bine.

Suporterii formației locale Chimia au fost satisfăcuți de evoluția favorităților și de faptul că cele două echipe au oferit unul dintre cele mai frumoase jocuri din actualul campionat ce s-au desfășurat pe stadionul

din localitate. S-a jucat deschis, corect, accentul punîndu-se pe organizarea a cît mai multor acțiuni ofensive, dar cei care au dat dovadă de incisivitate au fost făgărășenii. Oaspeții, în dorința de a limita proporțiile

înfrîngerii, au jucat „la ofsaid”. Dar, de această tactică au profitat din plin gazdele, care, avînd înaintași rapizi, au trecut prin dribling de adversari și astfel, în final Chimia a cîștigat la o diferență de trei goluri.

Căderea primului gol în minutul 26 a impulsiona pe localnici și după patru minute, tabela de marcaj a fost schimbată din nou, în urma golului marcat de Boantă.

După pauză, făgărășenii au avut în continuare inițiativa și, în asemenea condiții, scorul a luat proporții. În minutul 68, Feher, care a fost cel mai bun jucător de pe teren, a transformat cu precizie o lovitură liberă de la 16 m, iar în minutul 79 — Ioniță a semnat al patrulea gol al echipei sale. La scorul de 4-0 gazdele n-au mai insitat, permițînd oaspeților să aibă superioritatea teritorială și în min. 85 să reducă din handicap, prin Becheru, care a transformat un penalty.

Deci, derby-ul echipeilor promovate anul trecut a revenit, pe merit, formației locale, care, astfel, își ia revanșa în urma eșecului suferit (4-2) în tur pe stadionul din Lugoj.

B. STOICIU
TR. LANCEA
corespondenți

INTERVIU ÎN TREI

RĂSPUND

DI STEFANO

PELE și

EUSEBIO

Di Ștefano, Pele, Eusebio. Trei jucători celebri, trei nume de legendă. Deși din generații diferite (primul începea să joace când cel de-al doilea abia se născuse) ei au avut prilejul să joace împreună în diferite selecționate cu ocazia vreunui jubileu. Și ziariștii n-au scăpat ocazia de a-i intervieua pe cei trei.

Iată cum s-a desfășurat nu de mult un astfel de interviu.

— Cum și din ce poziții preferați să înseriați?

D. S.: — Meseria mea era să marchez goluri. Când am devenit un „nume” în fotbal, adversarii mă supravegheau cu strictețe și de aceea mi-am propus să-i evit, jucând ceva mai retras, de unde începeau acțiunile și de unde puteam să observ mai bine intențiile apărării și portarului advers.

P.: — Trebuie să mărturisesc că deseori am marcat întâmplător.

E.: — Este o mare artă să știi să joci fără minge. Având o bună orientare în teren, de multe ori am primit de la colegii de echipă mingi-gol pe care le-am transformat. Dar, fiind dotat cu șut puternic și destul de precis, caut să rezolv șutind de la distanță.

— Ați fost, sau sînteți toți trei, mari campioni. Nu vă plictisiți jucînd pentru alții? Sînteți învidioși cînd colegii voștri marchează?

P.: — Dacă aș fi fost egoist, Garrincha, Amarildo, Tostao, Coutinho etc. n-ar fi făcut cariera pe care au făcut-o.

D. S.: — Cinci ani consecutiv am fost golgeter la Real Madrid și în echipa Spaniei, întotdeauna cu o medie de 30 de goluri. În primul an, cînd am jucat alături de Puskas, el a înscris 30 goluri și eu doar 22. Trebuia să mă supăr? Dimpotrivă am căutat să colaborăm cît mai mult și din perfecta noastră înțelegere Real s-a ales cu atîtea titluri. În devinutiv, cupluri celebre au făcut echipe celebre. Eu cu Pedernera la Millionarios Columbia, cu Puskas și mai înainte, cu Rial la Real, Kopa cu Fontaine la Reims, Pele cu Coutinho la Santos, Eusebio și Coluna la Benfica etc.

E.: — În jocul colectiv nu poate exista egoism. La Benfica, Torres sărea la cap și-mi „punea” mingi pe tavă. La fel Coluna, mă căuta cu... luminarea. Sîntem toți fotbaliști și toți avem aceleași interese. De ce să ne „sabotăm” unul pe altul?

— Cînd începe jocul? În orele premorgătoare fluierului arbitrilor sau din momentul cînd intri pe teren?

P.: — Dacă ar trebui să concep cu anticipație filmul cu Pele protagonist as fi un regizor slab. Cînd intru pe teren totul se schimbă, pa-norama îmbracă noi și neprevăzute dimensiuni.

E.: — Numai cînd văd că mingea vine spre mine mă gîndesc într-o fracțiune de secundă ce să fac: să trag, să pasez, să driblez? Iată pentru ce fotbalul este alit de atrăgător. Pentru modul variat în care este interpretat.

D. S.: — După zece minute de joc, un fotbalist care se respectă trebuie să sesizeze punctele slabe ale adversarului. Și acolo unde are punctele mai slabe trebuie să-l marteleze. În general, neprevăzutul și intuiția jucătorului respectiv hotărăsc.

— Toți trei sînteți fotbaliști de geniu și totuși, lucru foarte curios, n-ați fost niciodată căpitani de echipă. De ce?

D. S.: — Datorită modului meu de a acționa, eu eram în cursul acțiunii joacă cînd atacant, cînd mijlocas, cînd apărător. Marele efort depus mă făcea nespus de nervos, de aceea rolul de căpitani de echipă nu mi se potrivea, deși făceam eforturi să-mi stăpînesc nervii.

P.: — Sînt impulsiv și reacționez în consecință. De aceea cred că nici nu voi putea fi un antrenor bun. La Santos, Carlos Alberto are nervi de oțel și toate calitățile pentru a merita această onoare.

E.: — Nu valoarea unui jucător determină alegerea lui în funcția de căpitani de echipă, altfel aș fi avut de mult această sarcină la Benfica. Fiind permanent expus loviturilor adversarilor, sînt primul care nu-mi pot stăpîni nervii.

ANUL EVENTURILOR..

Dacă facem un mic tur de orizont în fotbalul european rămînem cu impresia că numărul de „reuite cupă-campionat” ar putea fi bătut anul acesta, atînd chiar o cifră record. Chiar dacă Leeds, marea favorită, nu a reușit acest „dublu” așteptat de cel mai mult dintre suporterii săi. Așadar:

● BELGIA. Grație unui sprint extraordinar în acest final de sezon și a unei victorii la scor în ultima etapă, Anderlecht a smuls în extremis titlul pe 1972. Clubul din Bruxelles a depășit pe F. C. Bruges, numai datorită numărului mai mare de victorii (19 față de 18), întrucît ambele au realizat cîte 45 de puncte. Dar Anderlecht se gîndește și la cupă, pe care și-o va disputa cu vechiul său rival, Standard Liege, de pe acum asigurată cu un loc în Cupa cupelor, ca finalistă măcar.

● SCOTIA. Pentru Celtic lucrurile s-au terminat de vreo zece zile: echipa lui Jock Stein a cucerit al șaptelea titlu de campioană în ultimii... șapte ani și a adus în vitrina sa cu trofee și „Cupa Scoției”. În finală a întrecut la scor pe Hibernians (6-1), viitoare prezență în Cupa cupelor.

● OLANDA. Ajax fuge după cea mai senzațională „triplă” din istoria fotbalului european. Clubul din Amsterdam este de pe acum campion al țării datorită avantajului pe care-l deține față de Feyenoord. În finala cupei a întrecut joi pe F. C. den Haag, înainte de a se gîndi

la ultima și suprema onoare, finala C.C.E.

● PORTUGALIA. Cu toate că nu s-a încheiat campionatul, Benfica va primi din nou titlul. I-a rămas doar să întîlnească, la fel ca anul trecut, pe Sporting în finala cupei.

● ELVETIA. Campionatul se apropie cu pași mari de final, dar zarurile nu au fost încă aruncate: F. C. Basel și F. C. Zürich își dispută titlul pe... ultimii metri. Cele două formații se vor întîlni și în finala cupei. În perspectivă, deci, un nou event fotbalistic.

● FRANȚA. Olimpyque

Marseille, lider detașat în campionat, este favoritul nr. 1 și în cupă, capabil să realizeze al nouălea dublu în fotbalul francez, după Sete (1934), Racing Club Paris (1936), Lille (1946), Nisa (1952), Reims (1958), Monaco (1963) și St. Etienne (1968, 1970).

Bayern München, Juventus Torino, iată alte echipe cu cele mai multe opțiuni pentru titlurile de campioană pe 1972, dar care au pierdut dreptul de a-și disputa și cupa. Vor fi, deci, și ele din nou prezente în Cupa campionilor, dînd replica poate lui U.T.A., poate lui F. C. Argeș...

Johann Cruyff (stînga) și Piet Keizer, cele două vedete ale lui Ajax Amsterdam

DIN NOU SPARTAK TRNAVA?

Totul părea pierdut pentru Spartak Trnava, astă-toamnă, cînd Dinamo București, terminînd la egalitate (2-2) chiar în fief-ul acestuia, a eliminat-o — înmărmurind un stadion întreg — din „Cupa campionilor europeni”. Totul părea pierdut nu numai în urma scoaterii din amînită competiție europeană, ci și datorită poziției echipei în clasamentul campionatului cehoslovac: echipa lui Kuna, Adamec și Dobias se afla printre ultimele, iar antrenorul Maladinsky, după cum ne spunea chiar atunci, în minutele ce au urmat egalului de pe stadionul din Trnava, nu mai credea în revirimentul echipei sale, la o nouă prezență a ei în C.C.E.

Și totuși, după etapa a 22-a, Spartak Trnava se afla în fruntea clasamentului! E adevărat, are același număr de puncte (31) cu Slovan Bratislava, dar ocupă locul 1 datorită golaverajului (48-20 față de 43-26) care în momentul vizitei lui Dinamo era negativ!

La sfîrșitul turului, Spartak ocupa locul 4 și se afla la șase puncte de liderul Slovan — revelația primului jumătăți a întrecerii — al cărui golaveraj depășea pe cel al formației din Trnava cu nouă goluri: 42-15 față de 33-15. Returul a arătat însă pe Slovan Bratislava tot mai nepunctuoasă, iar pe Spartak de neînvinș, ca un cal de rasă care încet, încet reduce handicapul față de cei din frunte și se apropie primul de potou. Și diferența a început să se micșoreze etapă de etapă. Șapte jocuri disputate în primăvară au fost suficiente pentru Trnava să recupereze cele șase puncte și să se afle acum în fruntea piramidei, arătîndu-se cel mai serios pretendent la titlu. Din nou avînd

perspectiva prezenței în Cupa campionilor europeni!

Dar Slovan? Slovan s-a crezut prea devreme în posesia titlului. Pentru a fi campioană îi era suficient ca în deplasare să câștige cîteva puncte în fața echipelor din

a doua jumătate a clasamentului. Dar tocmai acestea, cău-tînd să atingă zonele nesupuse eutrenurului retrogradării, s-au arătat mai periculoase. În felul acesta, echipa pregătută de antrenorul Hucko a pierdut de trei ori. Va putea să se redreseze în meșturile ce vor urma? Greu de crezut. În etapa a 22-a, cea care a adus pe Spartak în

frunte, Slovan a pierdut la Kosice în fața formației Lokomotiv cu 3-0, în timp ce Trnava a câștigat în deplasare: 2-1 la Ostrava.

Oricum, duelul Slovan — Spartak, între două echipe din orase vecine, pasionează viața fotbalului din Cehoslovacia. S-ar putea ca tocmai acum Slovan, care numără în rîndurile sale cîteva internaționali binecunoscute (Vencel, Hrivnak, cei doi Capkovic, cei doi Ziocha și pe Joki) să-și lase din impas. Dar presa de specialitate din Cehoslovacia vede pe Spartak drept cea mai îndrituită să aspire la titlu. (M. T.).

Sălcănu în dispută pentru balon pe Vavadin, pe jumătate mascot de coechipierii săi Kuna (fața din meciul Dinamo București — Spartak Trnava, 0-0) — Foto: V. BAGEAC

Carnet extern

IARĂȘI DIFERENȚE DE CONCEPȚIE

Un caz pe care îl cunoaștem foarte bine pentru că ne-a privit direct, urmat de altele, a și provocat reacții normale față de pericolul care există ca în arbitraj să reapară acele diferențe de concepție care produceau așteptate discuții și chiar vicier de rezultate, cu cîva timp în urmă. E vorba de aplicarea în mod unilateral de către „cavalerii fluierului” din Anglia a dispoziției interzicînd orice atac prin alunecare. La „exemplul Smith”, care ne-a dat ocazia să ne convingem pe... propria piele de cît înseamnă curioasa hotărîre a federației engleze, se adaugă altele — cele mai multe înregistrate în întîlnirile din cupele europene conduse de arbitri din Anglia. Arbitri reputați ca Taylor și Burtenshaw au intervenit și ei în același mod ca și conducătorul meciului Ungaria-România, de la Budapesta, în toate cazurile de încercare de depășire prin alunecare.

Ziarul „Sport” din Zürich, semnalînd acest nou început de diferențiere a concepției arbitrajului, apreciază că... „ni se pare

cu atît mai curios ca unilaterală interpretare a unei situații foarte frecvente în cursul unui meci să vină tocmai din țara unde își are sediul „International Board”, organismul oficial al lui F.I.F.A. privind arbitrajul, mai cu seamă că, înșiși această comisie — așa de conservatoare și de rigidă — este alcătuită în majoritate din foști arbitri englezi. „Citatul din ziar solicită o intervenție U.E.F.A. pe lîngă F.I.F.A. pentru că, subliniază mai departe, „Sport Zürich”... ne vom afla foarte curînd în plin program al preliminarilor pentru campionatul lumii și, mai departe, la turneul final al competiției supreme cînd aceste diferențe se vor adînci și vor provoca și mai mari nemulțumiri, dacă ne gîndim că vor apare în arenă arbitri de pe alte continente”.

Pierste că situația, aparent puțin gravă a-urî, merita atenția forurilor oficiale ale fotbalului pentru că ne a-nimim cît de greu s-a ajuns la o unificare a optiei privind lupta corp la corp, față de diferențele nete existente între arbitrii din Europa și cei din America de Sud. Campaniile, cunoscutul fost arbitru internațional, acum președintele comisiei de arbitri a federației italiene, observa că... „dacă lucrurile nu sînt curmate de la început, înainte de a apare imitații chiar la arbitri din afara Angliei, atunci vom avea nevoie de 3-4 ani spre a restabili o unitate a concepției”.

Semnalaie de alarmă au fost trase. Așteptăm efectele lor!

— et. i. —

MAREA

DORINȚĂ

A LUI BANKS

Portarul nr. 1 al Angliei, după foarte mulți și al lumii, un veritabil succesor al lui Iasîn, a trăit satisfacția cuceririi titlului suprem, în 1966. Cu echipa lui, Stoke City, el a ajuns în posesia „Cupei ligii”, anul acesta. N-o spunea, dar cel din jurul său simțeau că îl roade uitarea repetată a juriului care acorda titlul de „cel mai bun jucător englez al anului”. Înțelegînd prin asta nu anul calendaristic, ci sezonul, deci anul fotbalistic, care începe în toamnă și se termină în primăvară.

Banks a făcut multe meciuri mari. A colecționat eșorii de bre-tutîndeni. A salvat echipa Angliei și pe Stoke City în situații foarte critice. Acel jurtu — alcătuit din antrenori, ziariști și oficiali ai federației — continuă însă să soco-vască drept... normale prodigi-oasele intervenții ale fostului mîner din Wickersley, Bătrînul lui prieten și coechipier, Eastham, tu n-ai să uimești juriul asta decît dacă o să aperi un penalty al lui Geoff. (Geoff fiind Hurst, coechipier în națională cu Banks, renumit pentru forță și precizia execuțiilor sale la loviturile de pedapsă). El dar pentru asta, trebuia să existe un meci cu West Ham și mai trebuia să fie și un penalty în acel meci. Și, iată că s-au lît amîndouă condițiile. În semifinalele „Cupei ligii”... penalty pentru West Ham. Se prezintă la punctul de la 11 metri chiar dînsul, Hurst. Trage cu seta în balon dar destinîndu-se ca un arc, cu o săntură amîntînd pe aceea cu care a blocat balonul — gol al lui Pele pe stadionul din Guadalajara, Banks a respins și l-a făcut k.o. pe Hurst.

Eastham s-a dovedit un bun prezicator. La puține zile, după isprava din jocul cu West Ham, altă coincidență! Reunirea comisiei pentru atribuirea titlului de „cel mai bun jucător englez al anului”. Banks învinge cu autoritate (75% din voturi, poate și o manifestare a remuscărilor comisiei...) și are bucuria să vadă că pe locul trei al clasamentului este, cine credeți?, chiar dîm-neniul Eastham, urmîndu-l pe Giles (Leeds), ocupantul locului doi.

Cercetînd lista laureaților, cel mai proaspăt câștigător avea să constate că:

— este al doilea portar pe această listă, singurul învingător din specialitatea sa fiind pînă acum Bert Trautmann, în 1956.

— este, de asemenea, al doilea pe această listă ca reprezentant al lui Stoke City, care n-a mai reușit să ajungă printre laureați decît cu faimosul Stanley Matthews în 1963.

POPULARITATE

Cît de mare este popularitatea de care se bucură Uwe Seeler în țara sa, unde a devenit aproape un mit — o atestă faptul că cei 15.000 suporterii ai reprezentativei R.F. a Germaniei aflați pe Wembley la meciul cu Anglia își încurajau echipa scandînd neînterupt: „Uwe, Uwe!”, deși Uwe nu juca în acel meci.

● Internaționalul danez Ulrich Le Fevre care de mai mulți ani joacă în R. F. a Germaniei, la Borussia Mönchengladbach, va activa începînd din sezonul viitor la F. C. Bruges (Belgia) cu care a semnat un contract pe timp de doi ani.

● Învingînd Paraguayul cu 3-2, reprezentativa Braziliei a ridicat la 27 numărul meciurilor consecutive în care n-a cunoscut înfrîngerea.

● Promovînd în prima ligă a campionatului Angliei, clubul F. C. Norwich realizează pentru prima oară această performanță în existența sa de peste 70 ani.

● Il cunoaștem cu toții pe Martin Chivers liderul atacului lui Tottenham și al reprezentativei Angliei. Puțin însă știu că Chivers nu este sud la sud englez, ci doar pe jumătate, mama sa fiind născută la Dulsburg (R. F. a Germaniei).

● Din pricina unor conflicte pe care le are cu coechipierii săi, Beckenbauer și Gerd Müller, portarul lui Bayern München, Sepp Maier, a anunțat că la sfîrșitul actualului sezon va cere rezilierea contractului cu clubul său, deși termenul de expirare este anul 1974.

● Alan Mullery, mijlocășul lui Tottenham, nu va mai juca în reprezentativă Angliei. El a cerut lui Alf Ramsey să se dispenseze de serviciile lui deoarece,

la 30 ani... vrea să fie mai mult tînd fa-

amilie.
● Despre Billy Bremner, căpitanul lui Leeds United, se poate spune că este un scoțian adevărat: joacă fotbal ca orice cetățean al acestei țări înconjurată de ceturi, este tare ca o stîncă, are părul roșcat și... este mare amator de whisky. Se povestește că anul trecut, după meciul cu Standard Liege, din fosta „Cupă a orășelor tirguri”, l-a fost oferit un suc de fructe, Billy a ridicat din umert, a pus paharul înapoi pe tavă și a schimbat placutul de sucuri pe cel cu sticlele de whisky...
● Federația franceză de fotbal are în clipa de față 10.587 de arbitri.

● Sochaux va efectua un turneu în Tahiti, în Mexic și în Noua Caledonie, între 29 mai — 19 iunie.

ALAIN BARRIERE, UN „BECKENBAUER AL CÎNTECULUI”...

Vicepreședinte foarte activ al formației Mantes-la-Ville, din divizia a doua a campionatului Franței, Alain Barriere, cunoscutul cîntăreț de muzică ușoară, este fericit: echipa sa se află printre fruntașele clasamentului, stadionul va fi reamenajat, iar pentru ultima etapă a campionatului (21 mai), Mantes-la-Ville va primi pe Valenciennes, liderul, și la Mantes el este decis ca echipa sa să joace rot de arbitru. Alain Barriere așteaptă, de asemenea, ca golgeterul J. F. Beltramini să fie titularizat în echipa de amatori a Franței, pentru care a și fost selecționat, în vederea meciului de la 25 mai din preliminariile olimpice, cu formația U.R.S.S.

Vedeta scenei a obținut recent un frumos succes la recitalul susținut pe scena teatrului „Olympia” din Paris și a gustat în mod special complimentul ce i l-a făcut același J. F. Beltramini care, împreună cu toată echipa a fost să-și aplaud de vicepreședintele: „Cînd vedem tot ce faceți pe scenă, se poate spune că a dispus un meci de 90 de minute este o nimica toată. Sînteți un Beckenbauer al cîntecului!”

Reflecție foarte adevărată pentru că, pe scenă, timp de peste două ore, Alain Barriere este, într-adevăr, în toate... posturile...

SE ÎNTÎMPLĂ CÎTEODATĂ ȘI AȘA CEVA

Trei imagini care înfățișează „gesturi extreme”, de salvare în ultimă instanță, din situații critice, cînd golul pare iminent.

IMAGINEA DE SUS:

În momentul în care George Graham (Arsenal) — în stînga — se pregătea să reia cu capul în gol, fundașul Bernard Shaw (Wolverhampton) — în mijloc — a sărit asupra lui și l-a și... îmbrățișat. La portarul Phil Parkes (Wolverhampton) a sărit și el peste amîndoi, ca să completeze, parcă, acest pachet rugbistic...

IMAGINEA DIN MIJLOC:

Noua extremă dreaptă a reprezentativei Cehoslovaciei, Ternenyi, foarte rapidă, a reușit să-l depășească pe fundașul luxemburghez Kolwetter, dar nu îndeașuns pentru ca acesta din urmă să nu-l mai poată prinde. Și l-a prins așa de bine și vizibil, cu ambele mîini, de mijloc, încît arbitrul polonez Lasowski n-a ezitat să acorde 11 m la acest veritabil placaj.

IMAGINEA DE JOS:

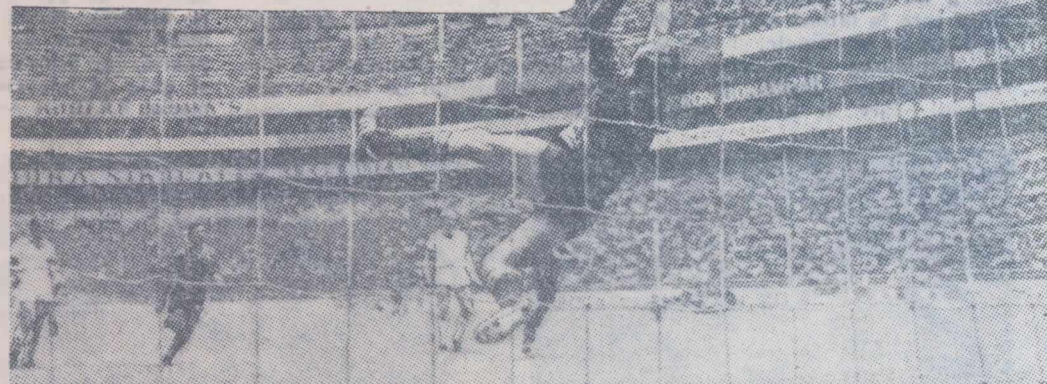
Stai aici, unde te duci?... Așa parcă-i spune fundașul Smith (Orient) lui John Immanuel (Bristol City). Ca să fie mai sigur că nu se va duce spre poartă, Smith l-a apucat zdravăn de tricou, lîngindu-l pînă la genunchi. Și Immanuel nu s-a mai dus... decît cu ajutorul arbitrilor care l-a sancționat pe infractor...

★ Sînt încălcări ale regulilor de joc prea evidente ca să nu fie sesizate de arbitri. Dar altele le mai scapă și lor...

ACESTA ESTE CROY...

...portarul reprezentativei R.D. Germane, unul din cei mai buni de pe continentul nostru. Remarcă cu prilejul unui Turneu U.E.F.A., Croy a parcurs toate treptele măiestriei, fiind selecționat pe rînd în echipele naționale de juniori, tineret și A. Titular de mai mulți ani al postului de portar din prima selecționată, Croy a făcut partide excelente. Curajos și prompt în intervenții, agil și precis, pe cit de eficace pe atît de spectaculos, cum îl vedeți în această fotografie, executînd o „robinsónadă” la un șut extrem de puternic și plasat (fază dintr-o partidă disputată în Mexic, pe stadionul „Azteca”). Specialitatea lui: apără lovituri de la 11 m. Spectatorii români vor avea ocazia să-l aprecieze în preliminariile C.M. Reprezentativa noastră face parte din aceeași grupă cu selecționata R.D. Germane.

AMINTIREA MARI TRAGEDII

În cîmîturul de la Collo, de lîngă Torino, s-a celebrat împlinirea a 23 de ani de la marea tragedie care a îndoliat lumea fotbalului internațional și a adus „calcio”-ului italian o pierdere pe care de-abia după scurgerea unei generații a putut să o repare — catastrofa aeriană de la Superga.

La amiaza zilei de 4 mai 1949, avionul, care aducea echipa torineză din Portugalia, s-a prăbușit în împrejurări rămase pînă azi neelucidate. În rîndurile celor disparuți se aflau jucători de mare clasă, făcînd parte din echipa Italiei, printre care și celebrul Mazzola, tatăl celor doi frați care activează azi în campionatul țării. Nici un supraviețuitor nu a fost scos de sub resturile calcinate ale avionului.

La locul unde au fost înhumați internaționalii peninsulari a avut loc o ceremonie, în cursul căreia jucătorii actualului F.C. Torino, federația italiană de fotbal și majoritatea cluburilor italiene au depus coroane.

BUCURII ȘI TRISTEȚI

Un record unic în fotbalul sovietic a realizat jucătorul Viktor Șustikov, care, cu ocazia meciului Torpedo Moscova — Dinamo Tbilisi a participat pentru a 400-a oară la un joc în campionatul uni-onal. Evenimentul a fost sărbătorit așa cum se cuvine, dar bucuria veteranului a fost umbrată de rezultatul de pe teren, torpediștii săi pierzînd cu 3-0. Șustikov s-a crezut dator ca în locul evocărilor să facă o aspră critică colegilor săi de echipă, în special mijlocășilor.

Șustikov a fost distins cu o cupă din partea federației uni-onale de fotbal și cu numeroase cadouri de la admiratori, de la Uzina de automobile din Moscova, din partea presei.

GREVA ARBITRILOR A ÎNCETAT

Campionatul de fotbal al Israelului, grav amenințat în sezonul trecut de o afacere de corupție, similară celei petrecute în campionatul vest-german, a cunoscut o nouă întrerupere dictată, de astă-dată, de greva arbitrilor.

Cei 500 de arbitri israelieni au refuzat să mai apară pe terenurile de fotbal și s-au adresat parlamentului, cerînd o protecție eficientă împotriva actelor de huliganism la care se dedau unii spectatori, aruncînd asupra lor sticle și tot soiul de obiecte, proferînd injurii și, uneori, chiar atacîndu-l. O dată cu mîierea pazei, arbitrii au revenit pe teren.

DUPĂ TOSTAO, GERSON ȘI ARTIME...

Este cunoscută vilva făcută în Brazilia de transferarea lui Tostao de la Cruzeiro Bello Horizonte la Vasco da Gama, cea mai neașteptată schimbare de domiciliu din fotbalul sud-american. Iată că, de curînd, alte două nume au făcut ocolul Țării Amazonelor: Gerson, neuitatul dispecer al Braziliei la campionatul mondial din Mexic, a trecut de la F.C. Sao Paulo la Fluminense Rio de Janeiro. O dată cu Gerson, Fluminense l-a angajat și pe argentinianul Louis Artime, fostul purtător al tricoului cu nr. 10 la Nacional Montevideo. Hotărît lucrul, Fluminense vrea să joace un rol de frunte în fotbalul brazilian.

Dar dacă Cruzeiro din Bello Horizonte l-a pierdut pe Tostao, și-a asigurat, în schimb, serviciile cunoscutului internațional argentinian, Perfumo. De asemenea, un alt binecunoscut fotbalist din Argentina, este vorba de Obberti, a fost angajat de Internacional Porto Alegre.

FOTBALUL ȘI MUZICA

Reprezentanți ai două domenii diferite, în care sînt cotați drept autentice stele, fotbalistul Netzer și cîntărețul-compozitor Udo Jürgens s-au înîlnit pe... gazon, lîngă o minge cu care secundul tocmai se pregătește să dea lovitura de începere într-un meci Borussia Mönchengladbach — Bayern München, din campionatul vest-german. Lui Netzer îi place și muzica, iar lui Udo Jürgens și fotbalul...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

BELGIA — PERFORMERA „SFERTURILOR“ CAMPIONATULUI EUROPEI

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

Reiturul sferturilor de finală ale Campionatului Europei nu au făcut nici excepție de la regula instaurată de curând în fotbalul european: în primul rând contează rezultatul din deplasare. Și, într-adevăr, dacă facem abstracție de ultimele 45 de minute ale partidei de la Moscova, reiese că cele care s-au găsit în dificultate au fost gazdele. De pildă, la Bruxelles, reprezentativa Italiei a atacat tot timpul și belgienii s-au detașat foarte greu în învingători; în Berlinul Occidental, formația Angliei, în care Alf Ramsey a introdus patru jucători noi față de meciul disputat cu două săptămîni în urmă în capitala Angliei, echipa vest-germană s-a aflat în destule rinduri în dificultate; în sfîrșit, la București, formația Ungariei a condus în două rinduri și tot de atîtea ori a fost egalată. Deci se menține avantajul oaspeților, se menține extraordinarul echilibru care s-a întrevăzut în această parte finală a Campionatului Europei între cele opt formații participante. Faptul a fost dovedit și prin partida de la București care n-a putut da un învingător, ea și la Budapesta, ceea ce a făcut necesar un al treilea joc, la Belgrad.

Cel de al doilea element care a ieșit în evidență este nereușita a nu mai puțin de trei echipe care la ultima ediție a C.E. au jucat în semifinale, și mai ales eliminarea campioanei Europei, formația Italiei, în fața Belgiei, care la trecuta ediție

U.R.S.S.—IUGOSLAVIA 3—0 (0—0); IN TUR: 0—0

AU MARCAT: Kolotov (min. 53), Banisevski (min. 74), Kozlovski (min. 89).
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuasvili, Hurlilava, Abramov, Istomin — Kolotov, Troșkin — Baldașin (min. 64; Kopeikin), Konikov, Banisevski, Evriuhin (min. 60; Kozlovski).
IUGOSLAVIA: Marici — Ramiak, Pavlović, Holter (min. 54; Petković), Stepanović — Pannović, Adimović — Antoniević, Oblak (min. 69; Jurković), Ianković, Gezić.
ARBITRU: Aurelio Angonesi (Italia).

R. F. a GERMANIEI—ANGLIA 0—0; IN TUR: 3—1

R.F.G.: Maier — Hütiges, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Brechner — Wimmer, Netzer, Flohe — Höness, Müller, Held.
ANGLIA: Banks — Storey, McFarland, B. Moore, Hughes — Maddeley, Ball, Bell, Hunter — Chivers, Marsh.
ARBITRU: M. Gugulovici (Iugoslavia).

BELGIA—ITALIA 2—1 (1—0); IN TUR: 0—0

AU MARCAT: Van Moer (min. 23), Van Himst (min. 72); Alva (min. 80 — penalty).
BELGIA: Plot — Heylen, Delmans, Thyssen, Van den Daele — Dockx, Semmeling, Van Moer (min. 46; Polleunis) — Lambert, Van Himst, Verheyen.
ITALIA: Albertosi — Burgnich, Facchetti, Bertini (min. 46; Capello), Spinosi — Cera, Mazzola — Benetti, Boninsegna, De Sisti, Riva.
ARBITRU: P. Schiller (Austria).

nici nu a contat. Celelalte semifinale — Anglia și Iugoslavia, deloc „în mină“ în această primăvară fotbalistică.

O singură echipă din cele patru participante la semifinalele trecutei ediții a reușit și de data aceasta să-și asigure un loc printre primele patru. Este vorba de reprezentativa U.R.S.S., care a demonstrat încă o dată că este una din specialiste în Campionatul Europei, competiție pe care a câștigat-o în 1960, în celelalte trei

rînduri ajungînd în semifinale. Referindu-ne la jocul susținut în compania Iugoslaviei, trebuie să remarcăm frumetea antrenorului Vujadin Boškov care, răspunzînd unor întrebări ale revistei noastre, a afirmat că

Portarul Maier (R.F.G.) respinge un sut al lui Bell (tricou de culoare închisă). Pentru orice evaluare, Hütiges i-a luat locul în poartă, iar Schwarzenbeck este și el gata să intervină. (Fază din meciul R.F.G. — Anglia 0—0).

prima șansă în partida U.R.S.S. — Iugoslavia aparține fotbalistilor sovietici. Și iată „pronosticul“ lui Boškov, realizat! De altfel, optica presei iugoslave apărute a doua zi după meci este aceea că dacă meciul de la Moscova mai dura, se putea înregistra un scor dezastruos! Să amintim aci că Iugoslavia n-a învins formația Uniunii Sovietice de la Olimpiada din 1952, de la Helsinki, după acei 5—5 a urmat 3—1 în favoarea iugoslavilor; în rest numai înfrîngerii sau, în cel mai bun caz, rezultate de egalitate.

In partida de la Bruxelles, s-a înregistrat un adevărat record: 80 de faulturi! Într-alt de dură și de violentă a fost această înfrîngere, în care fotbalistii italieni au căutat să facă totuși pentru a reuși în deplasare ceea ce nu realizaseră pe teren propriu. Dar aceasta cu prețul renunțării la fotbal, la înlocuirea lui cu jocul brutal. A fost, se pare, punctul final al carierei strălucite, de altfel a „Squadrei Azzurra“, a acelei echipe care a disputat finala ultimei ediții a „Cupei Jules Rimet“ și a câștigat cu patru ani în urmă titlul de campioană a Europei. Fără îndoială, succesul „diavolilor roșii“, cum mai sînt numiți fotbalistii din reprezentativa Belgiei, este notabil. Dintr-o formație care la C.M. din 1970 nu a reușit decît o victorie (3—0 cu El Salvador) și a avut doar comportări slabe, iar în actuala ediție a Campionatului Europei s-a calificat cu greu din grupa sa preliminară pentru sferturile de finală, iată că echipa lui Van Himst se arată ca una din principalele pretendente la titlul european, mai ales dacă avem în vedere că semifinalele și finala se vor disputa pe pămîntul belgian.

În sfîrșit, în Berlinul Occidental, pe o ploaie torențială, care a adus în tribunele stadionului Olimpic cîteva zeci de mii de umbrele, formațiile R.F.G. și Angliei au realizat un meci torn, disputat parcă cu încetîntor. Fotbalistii vest-germani s-au menajat, iar cei englezi nu au depășit condiția arătată în primul joc.

Așadar, în semifinale, în mod sigur, reprezentativele Uniunii Sovietice, Belgiei, R.F. a Germaniei, Azi, după meciul de la Belgrad, vom cunoaște și cea de a patra echipă.

Mircea TUDORAN

BULGARIA

Beroe — T.S.K.A. 2—0, Levski Sp. — Slavia 1—1, Dunav — Lokomotiv Sofia 1—3, Etar — Cerno More 2—1, J.S.K. Spartak — Trakia 1—2, Botev — Ceardafon 1—1, Akademik — Marek 1—0, Lokomotiv Plovdiv — Cernomoreț 1—0, Spartak Pleven — Laskov 2—0.

1. T.S.K.A.	25	53—22	40
2. Levski Spartak	25	52—18	37
3. Lokomotiv Sofia	25	34—21	31
4. Beroe	23	46—36	31
5. Slavia	23	35—27	28
6. Trakia	23	40—32	27
7. Botev	23	45—40	24
8. Cerno More	23	36—41	23
9. Laskov	23	28—36	22
10. Dunav	23	29—37	22
11. Spartak	23	26—41	22
12. Akademik	23	30—39	21
13. Mar	23	30—40	21
14. Lok. Plovdiv	23	20—33	21
15. J.S.K. Spartak	23	35—34	20
16. Ceardafon	23	27—36	20
17. Cernomoreț	23	32—38	19
18. Marek	23	20—47	19

ELVEȚIA

F.C. Basel — Winterthur 2—1, F.C. Zurich — Young Boys Berna 2—1, Sion — Bienne 4—1, Servette Geneva — Chaux de Fonds 3—0, Lugano — Lausanne 3—1, Granges — Lucerna 1—0, St. Gall — Grasshoppers Zurich 1—4.

1. F. C. BASEL	22	57—23	37
2. F.C. Zurich	22	30—21	35
3. Grasshoppers	22	44—23	30
4. Lausanne	22	44—30	24
5. Young Boys	22	27—26	23
6. Sion	22	33—31	23
7. Winterthur	22	30—28	22
8. Servette	22	33—35	22
9. Lugano	22	30—35	19
10. Granges	22	21—34	18
11. Ch. de Fonds	22	21—46	17
12. Lucerna	22	26—43	13
13. St. Gall	22	24—42	12
14. Bienne	22	24—37	9

SUEDIA

Landskrona — Gais 2—4, Halmstad — Oester 0—3, A.L.K. — Malmö 2—1, Öergryte — Örebro 2—2, Aavdaberg — Djurgarden 4—2, Hammarby — Norrköping 0—0.

1. OESTER	4	6—0	8
2—3. Norrköping	4	5—3	6
2—3. A.L.K.	4	5—3	6
4. Aavdaberg	4	7—3	5
5. Malmö	4	7—5	4
6—7. Öergryte	4	5—5	4
6—7. Hammarby	4	2—2	4
8. Gais	4	8—10	4
9. Djurgarden	4	9—10	3
10. Örebro	4	2—4	2
11. Landskrona	4	3—7	2
12. Halmstad	4	2—10	1

SCOTIA (clasament final)

1. CELTIC	34	28	4	2	96—28	60
2. Aberdeen	34	21	8	5	80—26	50
3. Rangers	34	21	2	11	71—38	44
4. Hibernians	34	19	6	9	62—34	44
5. Dundee	34	14	13	7	59—38	41
6. Hearts	34	13	13	8	53—54	39
7. Patrick	34	12	10	12	53—54	34
8. St. Johnstone	34	12	8	14	52—58	32
9. Dundee United	34	12	7	15	55—70	31
10. Motherwell	34	11	7	16	49—69	29
11. Kilmarnock	34	11	6	17	42—64	28
12. Ayr United	34	9	10	15	40—58	28
13. Morton	34	10	7	17	46—52	27
14. Falkirk	34	10	7	17	44—60	27
15. Airdrieonians	34	7	12	15	44—76	26
16. East Fife	34	5	15	14	34—61	25
17. Clyde	34	7	10	17	33—66	24
18. Dumfries	34	7	9	18	31—50	23

SITUAȚIA ÎN CAMPIONATUL EUROPEI (TINERET)

Etapa sferturilor de finală s-a încheiat și în Campionatul Europei pentru reprezentativele tinere. Bilanțul celor patru confruntări duble este următorul: ● Erevan: U.R.S.S.—R. F. a Germaniei 3—1 (0—0) ● Duisburg: R. F. a Germaniei — U.R.S.S. 0—0 ● Stockholm: Suedia — Cehoslovacia 0—1 (0—0) ● Kosice: Cehoslovacia — Suedia 3—1 (3—0) ● Vejle: Danemarca — Grecia 2—0 (1—0) ● Atena: Grecia — Danemarca 5—0 (2—0) ● Pleven: Bulgaria — Olanda 2—2 (2—0) ● Groningen: Olanda — Bulgaria 0—0

Așadar, trei semifinale cunoscute: U.R.S.S., Cehoslovacia și Grecia. A patra va fi cunoscută după disputarea celui de al treilea joc dintre Bulgaria și Olanda. Partida se dispută azi, miercuri, la Frankfurt pe Main. În semifinale se vor juca meciurile: U.R.S.S. — Bulgaria sau Olanda și Cehoslovacia — Grecia. Termenul de disputare: 10 iunie. În ce privește finala, nu s-a stabilit încă dacă va consta dintr-un singur joc sau din două. În primul caz, ea va avea loc la 21 iunie; în al doilea caz, partidele vor trebui disputate pînă la 30 iunie, cel mai târziu.

● ECOURI ● ECOURI ● ECOURI ●

„AM SUPRAESTIMAT FORȚA LINIEI DE ÎNĂNTĂRIE IUGOSLAVE“ (Hurlilava). Înfrîngerea selecției Iugoslaviei la diferență netă a produs decepție la Belgrad și a adus satisfacție iubitorilor fotbalului din Uniunea Sovietică. Părerile emise după meci accentuează aceste stări. Astfel, de pildă, selecționerul iugoslav Boškov, declara: „Nu există la noi timpul minim de pregătire pentru echipa națională. Pentru acest meci, primul nostru antrenament în plin a avut loc la Moscova, vineri. În plus, observ că jucătorii vin de la cluburi foarte slab pregătiți din punct de vedere fizic“.

În rîndurile învingătorilor exista buna dispoziție determinată mai cu seamă de comportarea din repriza secundă. Este ceea ce subliniază, de altfel, căpitanul reprezentativei, Hurlilava: „Am supraestimat forța liniei de înăntărire iugoslave și de aceea am jucat exagerat de prudent, de retras, în prima repriză“. Antrenorul Guleaev: „Arma secretă pentru meciul-relu s-a numit Kolotov, cel mai bun om de pe teren. El a reușit să spargă apărarea supranumerică a iugoslavilor. Cît privește adversarul din semifinale, aș prefera să jucăm cu echipa Ungariei. Selecționata României este mult mai dificilă pentru noi“.

GUGULOVICI... OMUL NR. 1 AL MECIULUI. Comentariile partidei disputate între selecțiile R. F. a Germaniei și Angliei, încheiate cu un scor alb, subliniază, în glumă, că cel mai bun om de pe teren a fost... arbitrul partidei, iugoslavul Gugulovici. Aceasta vorbește de la sine despre calitatea slabă a partidei. O declarație-comentariu a lui Beckenbauer explică ceva în această privință: „Aveam 3—1 — un rezultat care risipea orice emoții; apoi cel mai mult dintre noi simțim în fața unui final de campionat infernal. Așa că trebuie să fim înțeleși de ce ne-am menajat“.

LA ROMA, CA LA ÎNTOARCEREA DIN ANGLIA. Echipa Italiei a re-trăit la Roma, duminică, scenele reînnoțirii de la C.M. 1966, unde a fost învinsă, de selecționata R.P.D. Coreene. Grupuri de suporteri, pătimași și necivilizați, i-au așteptat pe internaționalii italieni „rasplătindu-i“ cu invective și aruncînd roșii asupra autocarului care îi transporta. Presa din întreaga peninsulă protestează împotriva acestei atitudini, cerînd măsuri față de cei care se pretează la asemenea acte. Va urma acum o aprinsă discuție asupra problemei echipei naționale și nu se exclude renunțarea la selecționerul Valcareggi.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

300 MILIOANE DE TELESPECTATORI. Radioteleviziunea olandeză a anunțat că se estimează la 300 de milioane numărul telespectatorilor ce vor viziona finala „Cupei campionilor europeni“ de la 31 mai, dintre Ajax Amsterdam și Internaționala Milane. Pentru o cît mai bună vizionare a partidei pe micul ecran, vor fi folosite zece camere de luat vederi, dintre care una va fi instalată pe un helicotper care se va învîrți tot timpul deasupra stadionului din Rotterdam. Partida va fi transmisă în direct în 25 de țări, iar 125 de stații de televiziune din America de Sud vor cumpăra filmul înfrîngirii.

ELIBERAȚI PE CAUȚIUNE. Cinci fotbalști ai echipei spaniole Las Palmas, care activează în prima divizie (Gilberto, Hernandez, Cervantes, Trona și Millan) au fost arestați pe aeroportul din Madrid fiind acuzați de contrabandă cu țigări și aparate de radio cu tranzistori. Pentru a putea juca în meciul cu Sabadell, cei cinci au fost eliberați pe cauțiune, dar vor fi în continuare la dispoziția justiției.

STADION PLIN, 100 DE RĂNITI. O sută de spectatori au fost răniți pe stadionul din Wolverhampton cînd o barieră de protecție a cedat sub presiunea publicului prezent la meciul dintre echipa gazdă și Leeds. Stadionul are 53 000 de locuri, dar se estimează că cifra fusese cu mult depășită datorită prezenței a numeroși suporteri ai lui Leeds. Cei mai mulți au fost tratați pe loc, dar nouă dintre ei au trebuit să fie transportați la spital.